

BULETIN¹ Nr. 12:

**NOUTĂȚI ÎN DOMENIUL LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE ȘI DREPTULULUI LA
INFORMAȚIE**

Mai - Iunie 2005

Denumirea actului	Data adoptării	Publicat în Monitorul Oficial al R.M. Nr.	Note
--------------------------	-----------------------	--	-------------

LEGI ALE REPUBLICII MOLDOVA

Lege pentru modificarea și completarea Codului cu privire la contravențiile administrative și a articolului 7 din Legea nr. 1432-XIV din 28 decembrie 2000 privind modul de stabilire și reexaminare a salariului minim	Nr.111-XVI din 02.06.05	M.O. nr.86-88/395 din 24.06.2005	Sancțiunile din Codul cu privire la contravențiile administrative care erau stabilite în „salarii minime” și reieșeau din echivalentul a 18 lei pentru un salariu minim s-au transformat în sancțiuni stabilite în „unități convenționale” și reies din echivalentul a 20 lei pentru o „unitate convențională”.
---	-------------------------	----------------------------------	---

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI REPUBLICII MOLDOVA

Hotărîre pentru aprobarea Acordului cu privire la colaborarea în domeniul editării, distribuirii cărții și poligrafiei, semnat la 16 aprilie 2004 în or. Ciolpon-Ata	Nr.422 din 16.05.05	M.O. nr.71-73/479 din 20.05.2005	Acordul nu este publicat oficial.
Hotărîre cu privire la lichidarea Întreprinderii de Stat ziarul "Независимая Молдова"	Nr.515 din 01.06.05	M.O. nr.77-79/539 din 03.06.2005	Se lichidează, începînd cu 1 iunie 2005 (3 iunie, pentru ca la această dată apare în Monitorul Oficial hotărîrea) Întreprinderea de Stat ziarul "Независимая Молдова". Se stabilește Comisia de lichidare și sarcinile ei.
Hotărîre cu privire la lichidarea Întreprinderii de Stat ziarul "Moldova Suverană"	Nr.587 din 20.06.05	M.O. nr.86-88/649 din 24.06.2005	Se lichidează, începînd cu 1 iulie 2005, Întreprinderea de Stat ziarul "Moldova Suverană". Se stabilește Comisia de lichidare și sarcinile ei.

¹ Buletinul este disponibil în limba română și rusă

ACTE EMISE DE ALTE AUTORITĂȚI PUBLICE ALE REPUBLICII MOLDOVA
(CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI, COMISIA ELECTORALĂ
CENTRALĂ, AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN TELECOMUNICAȚII
ȘI INFORMATICĂ)

Decizie privind anunțarea concursului pentru utilizarea frecvenței radio 101,6 MHz din Orhei și a canalului TV 24 din s.Copceac, UTA Găgăuzia, disponibilizate (CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI)	Nr.39 din 10.05.05	M.O. nr.69-70/252 din 13.05.2005	Frecvența radio 101,6 MHz din Orhei a obținut-o postul Media Sfera S.R.L. la 18 mai 2004. Conform legislației, acesta avea un an la dispoziție pentru a începe emisia. C.C.A. însă a decis retragerea licenței radio și anunțarea concursului pentru ea la 10 mai 2005, înainte să expire termenul de 1 an acordat pentru începerea emisie, ceea ce este o gravă încălcarea a legislației din partea C.C.A., care trebuie să reglementeze domeniul audiovizualului în condiții de legalitate pentru apărarea interesului public.
Hotărâre privind aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursurilor publice pentru eliberarea licențelor individuale în domeniul telecomunicațiilor și informaticii (AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN TELECOMUNICAȚII ȘI INFORMATICĂ)	Nr.9 din 14.04.05	M.O. nr.71-73/256 din 20.05.2005	Regulamentul stabilește modul de organizare și desfășurare a concursurilor în vederea eliberării licențelor individuale pentru activitatea în domeniul telecomunicațiilor și informaticii.
Hotărâre cu privire la aprobarea Concepției reflectării campaniei electorale pentru alegerile noi în funcția de primar în unele circumscripții electorale de către instituțiile audiovizualului din Republica Moldova (COMISIA ELECTORALĂ CENTRALĂ, CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI)	Nr.1145 din 24.05.05	M.O nr.77-79/276 din 03.06.2005	Hotărârea stabilește unele reguli privind reflectarea campaniei electorale pentru alegerile noi în funcția de primar de către instituțiile audiovizualului.
Decizie cu privire la anularea licenței de emisie nr.003350 din 18 mai 2004 eliberată firmei	Nr.44 din 24.05.05	M.O. nr.80-82/281 din 10.06.2005	Se anulează licența de emisie eliberată firmei "Vlas TV Service" SRL din or.Orhei pentru studioul TV prin cablu "Vlas TV".

"Vlas TV Service" SRL din or.Orhei pentru studioul TV prin cablu "Vlas TV" (CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI)			
Decizie cu privire la modul de executare a prevederilor legislației, condițiilor la licențele de emisie de către întreprinderile "Radio Poli Disc" S.R.L. din mun. Chișinău, Organizația Obștească de Informare din or.Sîngera, mun.Chișinău, "Media PS Grup" S.R.L. din or. Comrat (CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI)	Nr.43 din 24.05.05	M.O. nr.80-82/280 din 10.06.2005	Posturile sunt avertizate public privind nerespectarea unor condiții ale legislației sau licenței. În privința avertizărilor primite de Organizația Obștească de Informare din or.Sîngera (<i>Radio Sîngera</i>), care a avut drept efect sistarea emisieii acestui post de radio, Centrul Independent de Jurnalism și-a expus poziția printr-o Declarație de dezaprobare a acțiunilor C.C.A., declarație pe care o puteți găsi pe pagina web a CIJ: http://ijc.iatp.md
Decizie cu privire la bilanțul concursurilor pentru utilizarea frecvențelor radio și a canalelor TV, anunțate de CCA la 12 aprilie și 10 mai 2005 (CONSILIUL COORDONATOR AL AUDIOVIZUALULUI)	Nr.50 din 14.06.05	Monitorul Oficial al R.Moldova nr.86-88/296 din 24.06.2005	Sunt anunțați câștigătorii frecvențelor radio și TV propuse pentru concurs.

PRACTICA JUDICIARĂ INTERNAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE ȘI DREPTULUI LA INFORMARE*

Denumirea/numărul	Data pronunțării deciziei	Esența cauzei
Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza <i>Busuioc versus Moldova</i> (nr. 61513/00)	21.12.2004	Esența cazului l-am descris în nr. 9 al Buletinului legislativ ² . În cadrul ediției speciale din 9 iunie 2005 a Monitorului Oficial s-a publicat și versiunea română a prezentei hotărâri, pe care o includem integral în cadrul acestui buletin.
Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza <i>Perinçek versus Turcia</i> (nr. 46669/99)	Decizie din 21.06.2005	Reclamantul, Doğu Perinçek, este președintele Partidului Muncii (IP) și fost președinte al Partidului Socialist (în continuare «SP») dizolvat de Curtea Constituțională în 1992. Cetățean turc, născut în 1942, era încarcerat în închisoarea din Haymana (Turcia) la momentul depunerii cererii sale. În 1991 reclamantul a fost supus urmăririi penale pentru

* Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în limba engleza și/sau franceză pot fi găsite la www.echr.coe.int

² Arhiva buletinului legislativ o puteți găsi pe pagina web a Centrului Independent de Jurnalism <http://ijc.iatp.md>, în cadrul compartimentului Serviciul Juridic.

agitație conta integrității Statului ca rezultat al discursului ținut în calitate de șef al SP. Aceleași discursuri au servit drept temei pentru Curtea Constituțională la pronunțarea dizolvării partidului (hotărâre care, la rândul ei, a servit drept bază pentru decizia “*Partidul socialist și alții versus Turcia*”, emise de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului la 25 mai 1998, prin care Curtea a stabilit încălcarea de către Turcia a prevederilor articolului 11 al Convenției). Discursurile contestabile făceau referință la un proiect politic care viza, în special, stabilirea, în respectul regulilor democratice, a unui sistem federal în care Turcii și Kurzii vor fi reprezentați pe picior de egalitate și pe o bază voluntară.

Curtea de Securitate a Statului din Ankara a declarat reclamantul culpabil de faptele care i-au fost incriminate și din 6 ianuarie 1995 l-a condamnat la doi ani și patru luni de închisoare și plata unei amenzi. Această condamnare a fost confirmată de Curtea de Casație la 8 iulie 1998. Reclamantul a fost reținut până la 28 septembrie 1998.

Persoana în cauză susținea că condamnarea sa penală a avut ca urmare încălcarea prevederilor articolelor 9 (dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie), 10 (libertatea de exprimare), 11 (libertatea de întrunire și de asociere) și 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil) al Convenției.

Curtea a considerat că există temeiuri de examinare a plângerilor reclamantului doar din punctul de vedere al articolului 10 al Convenției. Ea a estimat că motivele invocate de jurisdicția turcă nu vor fi considerate prin ele însăși drept suficiente pentru justificarea intervenției în dreptul persoanei în cauză la libertatea de exprimare.

Reclamantul se exprima în calitate sa de om politic, în cadrul rolului său de actor al vieții politice turce, el nu incita nici la utilizarea violenței, nici la rezistența armată, nici la răscoală și nu este vorba despre un discurs de ură, ceea ce în ochii Curții este elementul esențial care trebuie luat în considerare. Pe de altă parte, Curtea atenționează că Curtea de Casație, când a lăsat în vigoare condamnarea reclamantului, dispunea de textul deciziei CEDO în cazul “*Partidul socialist și alții versus Turcia*” și nu a considerat necesar să țină cont de ea. În absența unei proceduri de revizuire la acea epocă, reclamantul a fost reținut până în septembrie 1998. În plus, Curtea consideră că condamnarea persoanei în cauză nu corespunde scopurilor vizate și, deci, nu este „necesară într-o societate democratică”. În așa mod a avut loc o încălcare a prevederilor articolului 10.

De altfel, Curtea consideră, în unanimitate, că a fost comisă o încălcare a prevederilor articolului 6 § 1 în ceea ce privește plângerea provocată de lipsa de independență și de imparțialitate a Curții de Securitate a Statului.

		<p>Cu titlu de reparație echitabilă, Curtea a alocat reclamantului 290 EUR - prejudicii materiale, 15 000 EUR – daune morale și 1 500 EUR – cheltuieli de judecată și alte cheltuieli.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza <i>Ergin versus Turcia</i> (nr. 1, 2, 3, 4 și 5) (cererile nr. 48944/99, 49566/99, 50691/99, 63733/00 și 63925/00) și <i>Ergin și Keskin versus Turcia</i> (nr. 1 și 2)(nr. 50273/99 și 63926/00)</p>	<p>Decizii din 16.06.2005</p>	<p>În fiecare din aceste cazuri Curtea a conchis în unanimitate :</p> <ul style="list-style-type: none"> • Încălcarea prevederilor articolului 10 (libertatea de exprimare) al Convenției Europene a Drepturilor Omului; și • Încălcarea prevederilor articolului 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil) al Convenției. <p>Aplicând articolul 41 (reparație echitabilă) al Convenției, Curtea alocă lui Ahmet Ergin, pentru toate cauzele luate împreună, suma totală de 14 000 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu moral și material, precum și 4 000 euro (EUR) lui Halit Keskin – daune morale. Curtea acordă reclamantilor suma totală de 11 500 EUR pentru cheltuielile de judecată și alte cheltuieli.</p> <p>Rezumat al cazului</p> <p>Reclamantii, Ahmet Ergin și Halit Keskin sunt cetățeni turci, născuți respectiv în 1973 și 1952 și au reședință la Istanbul. În perioada evocată, d-nul Ergin era redactor-șef și editor al revistei <i>Lucrul cotidian</i> și d-nul Keskin era proprietarul revistei.</p> <p>Ambii au fost condamnați penal de către Curtea de Securitate a Statului din Istanbul pentru publicarea articolelor apărute în revistă între 2 septembrie 1997 și 4 iunie 1998.</p> <p><i>Ergin versus Turcia</i> (nr. 1, 2, 3, 4 și 5)</p> <p>D-nul Ergin a fost supus urmării penale pentru incitarea poporului la ură și ostilitate pe baza unei distincții fondate pe apartenența la o rasă și la o religie, ca urmare a publicării articolelor apărute în revistă la 2 septembrie 1997, 15 ianuarie 1998, 19 martie 1998, 26 martie 1998 și 4 iunie 1998.</p> <p>Două dintre aceste articole conțineau critici virulente ale politicii guvernării la subiectul „problema kurzilor”, un altul comporta grave acuzații la adresa forțelor de securitate, altul critica un articol despre sărbătoarea «Newroz», publicat într-o altă revistă de către fiul unui naționalist renumit și ultimul dintre acestea, critica într-o manieră virulentă campania lansată de un cotidian care incita la investiții în sud-estul țării și politica guvernamentală de asimilare a poporului kurd.</p> <p>Prin deciziile din 14 aprilie, 8 septembrie, 14 octombrie, 5 noiembrie și 25 decembrie 1998 Curtea de Securitate a Statului din Istanbul a declarat reclamantul culpabil de faptele care i-au fost incriminate. În consecință, Curtea l-a condamnat de două ori la un an și opt luni de închisoare, o dată la șase luni și o dată la doi ani de închisoare precum și la plata amenzilor.</p>

Ergin și Keskin versus Turcia (nr. 1 și 2)

Ambii reclamânți au fost supuși urmărilor penale pentru că, ca urmare a publicației articolelor din 20 septembrie și 2 noiembrie 1997, au indicat persoanele - țintă organizațiilor teroriste. Ca urmare a celei de-a doua publicații, d-nul Ergin a fost de asemenea supus urmării pentru incitarea poporului la ură și la ostilitate pe baza unei distincții fondate pe apartenența la o rasă și la o religie.

Primul articol conținea o informație comentată a noilor dispoziții aplicate în regiunea Mării Negre ca urmare a numirii unui nou comandant al jandarmeriei din regiunea în cauză. A doua publicație conținea o critică virulentă în adresa Guvernului și a altor instituții de stat pe fonul evenimentelor actuale cum ar fi celebrarea aniversării fondării Republicii, construirea a noi tipuri de închisori și arestarea muncitorilor sindicalişti ca urmare a unei manifestații.

Prin deciziile din 16 aprilie și 30 iunie 1998, Curtea de Securitate a Statului din Istanbul a declarat reclamânții culpabili de faptele care le-au fost incriminate și i-a condamnat la plata amenzilor.

Rezumatul deciziilor

Plângeri

În fiecare caz, reclamânții denunțau inechitatea procedurilor îndreptate împotriva lor, reieșind, în special, din prezența unui magistrat militar în componența Curții de Securitate a Statului. De altfel, ei invocau că condamnările penale la care au fost supuși au adus după sine încălcarea drepturilor lor la libertatea de expresie. Ei invocau articolele 6 și 10 ale Convenției.

Decizia Curții

Articolul 10

În fiecare din aceste cazuri, Curtea estimează că motivele menționate de jurisdicțiile interne nu pot fi considerate prin ele însăși drept suficiente pentru justificarea intervențiilor în dreptul reclamânților la libertatea de exprimare. Dacă unele fragmente ale articolelor redau un tablou negativ al Statului turc și conferă scrierii o conotație ostilă, ele nu îndeamnă, totuși, la violență, la rezistență armată, nici la răscoală, și nu este vorba despre un discurs de ură, ceea ce în ochii Curții este elementul esențial care trebuie luat în considerație. Ea consideră că condamnările reclamânților sunt disproporționate scopurilor vizate și, deci, nu sunt „necesare într-o societate democratică”.

Articolul 6

În fiecare din cauzele sus-menționate, Curtea a considerat în unanimitate, cum a mai făcut-o în mai multe cazuri similare,

		<p>că a avut loc încălcarea prevederilor articolului 6 § 1 în ceea ce privește plângerea ca urmare a lipsei de independență și imparțialitate a Curții de Securitate a Statului. Privitor la celelalte plângeri provenind din inechitatea procedurii, Curtea amintește, că un tribunal al cărui lipsă de independență și imparțialitate au fost stabilite, nu poate, în orice caz, garanta un proces echitabil persoanelor supuse jurisdicției sale; Curtea estimează, în consecință, că nu este cazul ca plângerile date să fie examinate.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza Pamak versus Turcia (nr. 39708/98)</p>	<p>Decizie din 07.06.2005</p>	<p>Reclamantul, Mehmet Pamak, este jurnalist de profesie. El este autorul articolului <i>«La al șaptezeci și unulea an al său regimul este în căutarea pilonilor suplimentari pentru a rămâne în picioare»</i>, care a fost publicat de săptămânalul <i>Selam</i> în numerele din 31 octombrie și 6 noiembrie 1994. Acest articol conținea o critică a politicii Guvernului turc în ce privește lupta contra terorismului și curentelor separatiste.</p> <p>Urmărit pentru „incitarea poporului la ură și ostilitate pe baza unei distincții fondate pe apartenența la o religie”, reclamantul a fost adus în fața Curții de Securitate a Statului din Istanbul, care, printr-o decizie din 1 noiembrie 1996, l-a condamnat la un an și opt luni de închisoare. Recursul depus de către persoana interesată a fost respins la 6 martie 1997.</p> <p>Reclamantul susținea, că condamnarea sa penală a lezat dreptul său la libertatea de expresie, ca urmare, au fost încălcate prevederile articolului 10 al Convenției. Pe de altă parte, invocând articolul 6 (dreptul la un proces echitabil), el denunța inechitatea procedurii și susținea, că Curtea de Securitate a Statului care l-a judecat și condamnat nu era un tribunal independent și imparțial deoarece avea în componența sa un judecător militar.</p> <p>Curtea reamintește, că deja a examinat un număr mare de cazuri similare în care au fost constatate încălcări ale prevederilor articolului 10. Curtea estimează, că motivele invocate de jurisdicțiile interne nu pot fi considerate, ele însele, drept suficiente pentru justificarea intervenției în dreptul reclamantului la libertatea de expresie. Dacă careva fragmente ale articolului redau un tablou negativ al politicii Statului turc și conferă scrierii o conotație ostilă, ele nu îndeamnă, totuși, la violență, la rezistență armată, nici la răscoală, și nu este vorba despre un discurs de ură, ceea ce în ochii Curții este elementul esențial care trebuie luat în considerație. În aceste circumstanțe, Curtea consideră că condamnarea reclamantului nu corespunde scopurilor vizate și, deci, nu este „necesară într-o societate democratică”. În așa mod, a avut loc încălcarea prevederilor articolului 10 al Convenției.</p> <p>De altfel, Curtea a considerat în unanimitate, că a avut loc o încălcare a prevederilor articolului 6 § 1 în ceea ce privește plângerea ca urmare a lipsei de independență și</p>

		<p>imparțialitate a Curții de Securitate a Statului. Privitor la cealaltă plângere inspirată din inechitatea procedurii, Curtea amintește că un tribunal al cărui lipsă de independență și imparțialitate au fost stabilite, nu poate, în orice caz, garanta un proces echitabil persoanelor supuse jurisdicției sale; Curtea estimează, în consecință, că nu este cazul ca plângerea dată să fie examinată.</p> <p>Cu titlu de reparație echitabilă, Curtea alocă reclamantului 5 000 EUR – daune morale și 1000 EUR cheltuieli de judecată și alte cheltuieli.</p>
<p>Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza <i>Emek Partisi și Şenol versus Turcia</i> (nr. 39434/98)</p>	<p>Decizie din 31.05.2005</p>	<p>Reclamanții: Osman Nuri Şenol, cetățean turc, născut în 1947, locul de reședință – Koaeli (Turcia) și partidul politic <i>Partidul Muncii. EP</i>, al cărui președinte, la momentul invocării faptelor, era domnul Şenol.</p> <p>Partidul EP a fost fondat la 25 martie 1996. În urma lansării de către procurorul general a unei acțiuni de dizolvare a partidului, Curtea Constituțională a decis dizolvarea Partidului Muncii la 14 februarie 1997 din motiv că prin conținutul său, statutul și programul atentau la integritatea teritorială a Statului și la unitatea națiunii. În conformitate cu decizia Curții, statutul Partidului Muncii, sub acoperirea promulgării și dezvoltării limbii kurde, viza crearea minorităților în detrimentul integrității teritoriale și unității națiunii turce, favorizând în așa mod separatismul și divizarea națiunii turce.</p> <p>Reclamanții susțineau că prin dizolvarea EP au fost încălcate prevederile articolelor 9 (dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie), 10 (libertatea de exprimare), 11 (libertatea de întrunire și de asociere) și 14 (interzicerea discriminării) al Convenției.</p> <p>Curtea relevă că dizolvarea Partidului Muncii poate fi considerată drept o intervenție în dreptul la libertatea de asociere a reclamanților. Această intervenție era prevăzută de către lege și urmarea scopuri legitime în vederea protejării integrității teritoriale.</p> <p>Partidul a fost dizolvat doar pe baza conținutului programului său, chiar înainte de a putea să –și lanseze activitățile sale. Curtea constată că părțile contestabile ale programului său se rezumau la o analiză a dezvoltării clasei muncitorești în Turcia și în întreaga lume, precum și la o critică a modului de lupta a Guvernului contra activităților separatiste. Instanța acceptă că principiile date, susținute de către Partidul Muncii, nu sunt, prin ele înseși, contrare principiilor fundamentale ale democrației.</p> <p>În lipsa unui proiect politic care, prin natura sa ar compromite regimul democratic din țară și/sau a unei invitații sau a unei justificări de recurgere la aplicarea forței în scopuri politice, dizolvarea Partidului Muncii nu poate fi considerată drept răspuns la “necesitatea socială imperioasă” și în așa mod drept “necesară în cadrul unei societăți</p>

		<p>democratice”.</p> <p>În așa mod, Curtea a constatat, în unanimitate, încălcarea prevederilor articolului 11 a Convenției. Curtea consideră inutil de a examina în mod separat plângerile, ce reies din transgresiunea normelor articolelor 9,10, și 14 ale Convenției, deoarece acestea țin de aceleași fapte precum cele examinate în cadrul articolului 11.</p> <p>În baza articolului 41 (reparație echitabilă) a Convenției, Curtea alocă reclamantilor în total 15 000 EURO pentru daune morale și 3 000 EURO drept cheltuieli de judecată și alte cheltuieli.</p>
Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza Töre versus Turcia (nr. 50744/99)	Decizie din 19.05.2005	<p>Reclamantul - Teslim Töre, cetățean turc, născut în 1939. La momentul depunerii cererii sale, persoana susnumită era încarcerată în închisoarea Bayrampaşa (Turcia). În noiembrie 1996 Curtea de Securitate a Statului din Istanbul l-a declarat culpabil de agitație separatistă și l-a condamnat la un an, o lună și 10 zile de închisoare pentru că a scris un articol intitulat “Socialiștii Kurdistanului trebuie să sesizeze momentul”. Acest articol a fost publicat în iulie 1994 în revista Meza Güneşi (Soarele din Medya).</p> <p>Reclamantul susținea în fața Curții că condamnarea sa i-a încălcat dreptul la libertatea de exprimare în baza prevederilor articolului 10 (libertatea de exprimare) al Convenției. De altfel, invocând articolul 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil), reclamantul susținea că procedura care a dus la condamnarea sa a fost lipsită de echitate.</p> <p>Considerând că severitatea pedepsei aplicate reclamantului era disproporțională mărită și nu era necesară într-o societate democratică, Curtea conchide, în unanimitate, încălcarea stipulărilor articolului 10.</p> <p>CEDO consideră, de asemenea, în unanimitate, că a fost comisă o încălcare a prevederilor articolului 6 § 1, deoarece Curtea de Securitate a Statului, prin condamnarea reclamantului, nu poate fi considerată drept un tribunal independent și imparțial.</p> <p>Curtea alocă reclamantului 310 EUR drept prejudicii materiale, 6 500 EUR daune morale și 3 000 EUR cheltuieli de judecată și alte cheltuieli.</p>
Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pe cauza Turhan versus Turcia (nr. 48176/99)	Decizie din 19.05.05	<p>Reclamantul - Talat Turhan, cetățean turc, născut în 1924 și domiciliat la Istanbul. El este autorul unei cărți intitulate “Război extraordinar, terorism și contraterorism”. Domnul Talat Turhan a fost impus să plătească despăgubiri secretarului de Stat Orhan Sefa Kilercioğlu din motivul că unele pasaje din cartea sa au fost considerate drept defăimătoare în privința funcționarului sus-menționat.</p> <p>Reclamantul susținea în fața Curții că condamnarea sa i-a încălcat dreptul la libertatea de exprimare, în baza prevederilor articolului 10 a Convenției.</p> <p>Curtea Europeană a Drepturilor Omului observă că remarcile incriminate transpuneau opinia reclamantului cu</p>

privire la declarațiile pe care dl. Kilercioğlu le-a făcut în cadrul unui interviu, publicat anterior într-o revistă. Era vorba de judecăți de valoare asupra unei probleme de interes public. Or, Curtea reamintește că o judecată de valoare nu poate fi supusă la demonstrarea exactității sale și că opinia formulată de reclamant se baza pe informații deja cunoscute publicului larg.

Tribunalele interne nu au stabilit în mod convingător existența unei necesități sociale imperioase, care ar cere punerea pe primul loc a protecției drepturilor personalității unui personaj public asupra libertății de exprimare a reclamantului și interesul general legat de promovarea acestei libertăți, odată ce sunt puse în joc chestiuni de interes public. În special, nu reiese din deciziile emise de instanțele de judecată interne că discursurile pronunțate de către reclamant au avut un impact negativ asupra carierei politice a Domnului Kilercioğlu, activității sale profesionale sau vieții sale private.

În încheiere Curtea estimează că autoritățile turce nu au reușit să asigure un echilibru just între interesele în cauză și că incriminările nu erau «necesare într-o societate democratică». S-a conchis în unanimitate că a avut loc încălcarea prevederilor articolului 10 și instanța a alocat reclamantului 600 EURO pentru prejudicii materiale, 1 000 EUR drept daune morale și 1 500 EURO cheltuieli de judecată și alte cheltuieli.

* *
*

Acte normative:

Lege pentru modificarea și completarea Codului cu privire la contravențiile administrative și a articolului 7 din Legea nr.1432-XIV din 28 decembrie 2000 privind modul de stabilire și reexaminare a salariului minim

Nr.111-XVI din 02.06.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.86-88/395 din 24.06.2005

* * *

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art.I. - Codul cu privire la contravențiile administrative, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 29 martie 1985 (Veștile Sovietului Suprem și ale Guvernului R.S.S. Moldovenești, 1985, nr.3, art.47), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 21 alineatul 2, cuvintele "salarii minime" se înlocuiesc cu cuvintele "unități convenționale".

2. La articolul 26:

articolul se completează cu un nou alineat 1, cu următorul cuprins:

"Amenda este o sancțiune pecuniară care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale. Unitatea convențională de amendă este egală cu 20 de lei."

alineatele 1-5 devin alineatele 2-6;

la alineatele 2 și 3, cuvintele "salarii minime, în mărimea stabilită de legislație la momentul săvârșirii contravenției" se înlocuiesc cu cuvintele "unități convenționale";

la alineatul 4, cuvintele "un salariu minim, în mărimea stabilită de legislație la momentul săvârșirii contravenției" se înlocuiesc cu cuvintele "o unitate convențională";

la alineatul 5, cuvintele "un salariu minim" se înlocuiesc cu cuvintele "o unitate convențională".

3. La articolul 39 alineatul 1, cuvintele "unui salariu minim" se înlocuiesc cu cuvintele "unei unități convenționale".

4. Pe tot cuprinsul Părții speciale, cuvintele "salarii minime", "salariu minim" se înlocuiesc cu cuvintele "unități convenționale", respectiv "unitate convențională".

5. La articolul 244 alineatul 1, cuvintele "un salariu minim" se înlocuiesc cu cuvintele "o unitate convențională".

Art. II. - La articolul 7 alineatul (1) din Legea nr.1432-XIV din 28 decembrie 2000 privind modul de stabilire și reexaminare a salariului minim (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.21-24, art.79), cu modificările ulterioare, cuvintele "și Codului contravențional" se exclud.

Art. III. - Guvernul, în termen de 3 luni:

va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege;

va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

PREȘEDINTELE
PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 2 iunie 2005.
Nr.111-XVI.

*

*

*

**HOTĂRÎREA GUVERNULUI REPUBLICII MOLDOVA
pentru aprobarea Acordului cu privire la colaborarea
în domeniul editării, distribuirii cărții și poligrafiei,
semnat la 16 aprilie 2004 în or.Ciolpon-Ata**

Nr.422 din 16.05.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.71-73/479 din 20.05.2005

* * *

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Acordul cu privire la colaborarea în domeniul editării, distribuirii cărții și poligrafiei, semnat la 16 aprilie 2004 în or.Ciolpon-Ata și se prezintă Parlamentului spre informare.

2. Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene va notifica Comitetului Executiv al C.S.I. aprobarea acordului menționat.

3. Ministerul Culturii și Turismului va asigura implementarea prevederilor acordului nominalizat.

PRIM-MINISTRU

Vasile TARLEV

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,

ministrul afacerilor externe
și integrării europene
Ministrul culturii și turismului
Ministrul justiției

Andrei Stratan
Artur Cozma
Victoria Iftodi

Chișinău, 16 mai 2005.
Nr. 422.

* * *

HOTĂRÎREA GUVERNULUI REPUBLICII MOLDOVA

Hotărîre cu privire la lichidarea Întreprinderii de Stat ziarul "Независимая Молдова"

Nr.515 din 01.06.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.77-79/539 din 03.06.2005

* * *

În scopul îndeplinirii obligațiilor statului de prevenire și limitare a activității monopoliste a mijloacelor de informare în masă de stat și în conformitate cu Legea presei nr.243-XIII din 26 octombrie 1994 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1995, nr.2, art.12), Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se lichidează, începînd cu 1 iunie 2005 Întreprinderea de Stat ziarul "Независимая Молдова", creată prin Hotărîrea Guvernului nr.372 din 1 iunie 1994.

2. Redactorul-șef al Întreprinderii de Stat ziarul "Независимая Молдова", dl Iu. Tișcenko, va înștiința organul înregistrării de stat despre începerea procedurii de lichidare, cu prezentarea actelor prevăzute de legislație.

3. Denumirea "Независимая Молдова" poate fi cesionată cu condiția asumării de către solicitant (care nu poate fi instituție cu capital de stat) a obligațiilor față de abonații ziarului lichidat.

4. Se instituie comisia pentru lichidarea Întreprinderii de Stat ziarul "Независимая Молдова" și se aprobă, conform anexei, componența ei nominală.

Remunerarea membrilor comisiei nominalizate se va efectua în conformitate cu normele de retribuire a muncii pentru categoriile corespunzătoare de salariați de la întreprinderea de stat.

Se împuternicește președintele comisiei de lichidare să acționeze în numele acesteia în relațiile cu terții și să reprezinte Întreprinderea de Stat ziarul "Независимая Молдова", în calitate de persoană juridică, în procesul de lichidare.

5. Comisia de lichidare va asigura:

a) efectuarea, în volum deplin și în conformitate cu legislația în vigoare, a procedurii de dizolvare a persoanei juridice;

b) inventarierea neîntârziată a activelor și pasivelor întreprinderii;

c) disponibilizarea salariaților întreprinderii în conformitate cu legislația muncii;

d) pînă la finalizarea procedurii de lichidare, editarea în același volum a ziarului "Независимая Молдова", în conformitate cu obligațiunile asumate față de abonați în anul curent;

e) achitarea sumelor creditoare și a sumelor debitoare înaintate de către creditori, în termenele stabilite, precum și achitarea tuturor drepturilor bănești ale personalului disponibilizat din contul mijloacelor curente, iar, în caz de insuficiență a acestor mijloace -

din contul comercializării în volumul necesar a activelor;

f) elaborarea, în termenul stabilit, a proiectului bilanțului de lichidare, după expirarea perioadei de înaintare de către creditorii a creanțelor, și prezentarea lui spre aprobare Guvernului, precum și a propunerilor privind stabilirea locului de păstrare a documentației întreprinderii lichidate și modul de utilizare a activelor rămase și a materialelor de arhivă;

g) finalizarea operațiunilor curente, în măsura necesară pentru lichidarea persoanei juridice, precum și prezentarea către organul înregistrării de stat a cererii de radiere a întreprinderii de Stat ziarul "Независимая Молдова" din Registrul de Stat al Întreprinderilor.

6. Controlul asupra executării prezentei hotărâri se pune în sarcina dlui Valerian Cristea, viceprim-ministru.

7. Se abrogă:

Hotărârea Guvernului nr.372 din 1 iunie 1994 "Cu privire la ziarul "Независимая Молдова" (Monitor, 1994, nr.7, art.43);

Hotărârea Guvernului nr.390 din 9 iunie 1995 "Cu privire la aprobarea Statutului și statelor de funcții ale ziarului "Независимая Молдова" (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1995, nr.41-42, art.315).

PRIM-MINISTRU

Vasile TARLEV

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor
Ministrul justiției

Zinaida Grecianii
Victoria Iftodi

Chișinău, 1 iunie 2005.
Nr. 515.

Anexă
la Hotărârea Guvernului
nr.515 din 1 iunie 2005

Componenta nominală
a Comisiei pentru lichidarea întreprinderii de
Stat ziarul "Независимая Молдова"

TIȘCENKO Iurie	- redactor-șef al ziarului "Независимая Молдова", președinte al Comisiei
EȘANU Nicolae	- viceministru al justiției, vicepreședinte al Comisiei
PANAGHIU Anatolie	- consultant principal în direcția generală, secretar al Comisiei
Membrii Comisiei:	
FURCULIȚĂ Feodosia	- viceministru al finanțelor
SAINCIUC Sergiu	- viceministru al economiei și comerțului
VIERU Mihai	- șef-adjunct al Aparatului Guvernului
SOLOVEI Victor	- consultant principal în domeniul dezvoltare socială al Aparatului Guvernului
CREȘIUN Ludmila	- contabil-șef al redacției ziarului "Независимая Молдова"
PODLESNOVA Valentina	- șef al secției cadre, ziarul "Независимая Молдова"
CUȘNIR Oleg	- director al Întreprinderii de Stat Complexul "Casa Presei"

*

*

*

HOTĂRÎREA GUVERNULUI REPUBLICII MOLDOVA

Hotărîre cu privire la lichidarea Întreprinderii de Stat ziarul "Moldova Suverană"

Nr.587 din 20.06.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.86-88/649 din 24.06.2005

* * *

În scopul îndeplinirii obligațiilor statului de prevenire și limitare a activității monopoliste în domeniul mijloacelor de informare în masă de stat și în conformitate cu Legea presei nr.243-XIII din 26 octombrie 1994 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1995, nr.2, art.12), Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se lichidează, începînd cu 1 iulie 2005, Întreprinderea de Stat ziarul "Moldova Suverană", creată prin Hotărîrea Guvernului nr.305 din 17 mai 1994.

2. Redactorul-șef al Întreprinderii de Stat ziarul "Moldova Suverană", dl Ion Berlinschi, va înștiința organul înregistrării de stat despre începerea procedurii de lichidare, cu prezentarea actelor prevăzute de legislație.

3. Denumirea "Moldova Suverană" poate fi cesionată cu condiția asumării de către solicitant (care nu poate fi instituție cu capital de stat) a obligațiilor față de abonații ziarului lichidat.

4. Se instituie comisia pentru lichidarea Întreprinderii de Stat ziarul "Moldova Suverană" și se aprobă, conform anexei, componența ei nominală.

Remunerarea membrilor comisiei nominalizate se va efectua în conformitate cu normele de retribuire a muncii pentru categoriile corespunzătoare de salariați de la întreprinderea de stat.

Se împuternicește președintele comisiei de lichidare să acționeze în numele acesteia în relațiile cu terții și să reprezinte Întreprinderea de Stat ziarul "Moldova Suverană", în calitate de persoană juridică, în procesul de lichidare.

5. Comisia de lichidare va asigura:

a) efectuarea, în volum deplin și în conformitate cu legislația în vigoare, a procedurii de dizolvare a persoanei juridice;

b) inventarierea neîntîrziată a activelor și pasivelor întreprinderii;

c) disponibilizarea salariaților întreprinderii în conformitate cu legislația muncii;

d) pînă la finalizarea procedurii de lichidare, editarea în același volum a ziarului "Moldova Suverană", în conformitate cu obligațiunile asumate față de abonați în anul curent;

e) achitarea sumelor creditoare și a sumelor debitoare înaintate de către creditori, în termenele stabilite, precum și achitarea tuturor drepturilor bănești ale personalului disponibilizat din contul mijloacelor curente, iar, în caz de insuficiență a acestor mijloace - din contul comercializării, în volumul necesar, a activelor;

f) elaborarea, în termenul stabilit, a proiectului bilanțului de lichidare, după expirarea perioadei de înaintare de către creditori a creanțelor și prezentarea lui spre aprobare Guvernului, precum și a propunerilor privind stabilirea locului de păstrare a documentației întreprinderii lichidate și modul de utilizare a activelor rămase și a materialelor de arhivă;

g) finalizarea operațiunilor curente, în măsura necesară pentru lichidarea persoanei juridice, precum și prezentarea către organul înregistrării de stat a cererii de radiere a Întreprinderii de Stat ziarul "Moldova Suverană" din Registrul de Stat al Întreprinderilor.

6. Controlul asupra executării prezentei hotărîri se pune în sarcina dlui Valerian Cristea, viceprim-ministru.

7. Se abrogă:

Hotărîrea Guvernului nr.305 din 17 mai 1994 "Cu privire la constituirea organului de presă al Guvernului "Moldova Suverană" și lichidarea unor ziare ale Guvernului" (Monitor, 1994, nr.7, art.33);

Hotărîrea Guvernului nr.365 din 5 iunie 1995 "Cu privire la aprobarea Statutului și statelor de funcții ale ziarului "Moldova Suverană" (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1995, nr.40, art.295).

PRIM-MINISTRU

Vasile TARLEV

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor

Zinaida Grecianîi

Ministrul justiției

Victoria Iftodi

Chișinău, 20 iunie 2005.

Nr.587.

Anexă
la Hotărîrea Guvernului
nr.587 din 20 iunie 2005

Componenta nominală
a Comisiei pentru lichidarea întreprinderii de Stat
ziarul "Moldova Suverană"

- BERLINSCHI Ion - redactor-șef al ziarului "Moldova Suverană",
președinte al Comisiei
- COBUȘCEAN Elizaveta - șef direcție principală evidență,
sistemizare și documentare a legislației,
Ministerul Justiției, vicepreședinte al
Comisiei
- PANAGHIU Anatolie - consultant principal în direcția generală,
secretar al Comisiei

Membrii Comisiei:

- TONCOGLAZ Irina - șef direcție juridică, Ministerul Economiei
și Comerțului
- VIERU Mihai - șef adjunct al Aparatului Guvernului
- SOLOVEI Victor - consultant principal în domeniul dezvoltare
socială al Aparatului Guvernului
- VOICU Viorica - contabil-șef al redacției ziarului "Moldova
Suverană"
- TUREȚCHI Lidia - șef al secției cadre, ziarul "Moldova Suverană"
- CUȘNIR Oleg - director al Întreprinderii de Stat Complexul
"Casa Presei"

*

*

*

Consiliul Coordonator al Audiovizualului

**Decizie privind anunțarea concursului pentru utilizarea
frecvenței radio 101,6 MHz din Orhei și a canalului
TV 24 din s.Copceac, UTA Găgăuzia, disponibilizate**

Nr.39 din 10.05.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.69-70/252 din 13.05.2005

* * *

În temeiul art.15(3) și 17(1), (4) din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art. 1. Se anunță concursul pentru utilizarea frecvenței radio și a canalului TV disponibilizate, cu următorii parametri:

Frecvența efectivă	P.A.R.	Localitatea	Reducerea	Polarizarea	Înălțimea
radio	maximă, dBW		P.A.R. grade/dBW		maximală a antenei, m.
-101,6 MNz	-24,0 dBW	-Orhei	-	Verticală	121
Canalul TV	P.A.R. maximă, dBW	Localitatea	Reducerea P.A.R. grade/dBW	Polarizarea	Înălțimea efectivă maximală a antenei, m.
-24	13,0 dBW	Copceac	-	Orizontală	122

Art. 2. Parametrii frecvenței radio și ai canalului TV se publică în "Monitorul Oficial" al Republicii Moldova.

Art. 3. Controlul asupra executării prezentei decizii îl exercită Secretarul CCA (dl Bîrcă C.).

Notă: Informații privind condițiile de participare și criteriile de departajare a învingătorului la concurs la tel. 27-74-30. Ultima zi de prezentare a documentelor - 10 iunie 2005.

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI COORDONATOR
AL AUDIOVIZUALULUI
SECRETAR

Ion MIHAILO
Constantin BÂRCĂ

Chișinău, 10 mai 2005.
Nr. 39.

* * *

Agencia Națională pentru Reglementare în Telecomunicații și Informatică
Hotărîre privind aprobarea Regulamentului cu privire
la organizarea și desfășurarea concursurilor publice
pentru eliberarea licențelor individuale în domeniul
telecomunicațiilor și informaticii

Nr.9 din 14.04.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.71-73/256 din 20.05.2005

* * *

În temeiul art.25 alin.(3) și art.31 ale Legii telecomunicațiilor nr.520-XIII din 07.07.1995, republicată în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova" nr.56 din 23.04.2002, pct.1.3. lit.b) și lit.f), pct.2.1.1. lit.d) ale Regulamentului privind eliberarea licențelor în domeniul telecomunicațiilor și informaticii din 30.04.2002, înregistrat la Ministerul Justiției cu nr.279 din 12.07.2002 și publicat în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova" nr.103-105/236 din 18.07.2002,

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE AL ANRTI HOTĂRĂȘTE:

1. A aproba Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursurilor publice pentru eliberarea licențelor individuale în domeniul telecomunicațiilor și informaticii (se anexează).

2. Prezenta hotărâre intră în vigoare din data publicării în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

PREȘEDINTELE CONSILIULUI
DE ADMINISTRAȚIE AL ANRTI

Iurie TĂBÎRȚĂ

Membrii Consiliului

Stanislav GORDEA
Petru GRECU

Chișinău, 14 aprilie 2005.
Nr.09.

APROBAT:

prin Hotărârea Consiliului de
Administrație al Agenției
Naționale pentru Reglementare
în Telecomunicații și Informatică
nr.09 din 14.04.2005
Președintele Consiliului
_____ Iurie Tăbîrță

REGULAMENTUL

cu privire la organizarea și desfășurarea concursurilor publice
pentru eliberarea licențelor individuale în domeniul
telecomunicațiilor și informaticii

I. Dispoziții generale

1.1. Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursurilor publice pentru eliberarea licențelor individuale în domeniul telecomunicațiilor și informaticii, denumit în continuare Regulament, este elaborat în conformitate cu Legea telecomunicațiilor nr.520-XIII din 7 iulie 1995, cu Regulamentul privind eliberarea licențelor în domeniul telecomunicațiilor și informaticii, aprobat la 30 aprilie 2002, și cu alte acte normative în vigoare.

1.2. Presentul Regulament stabilește modul de organizare și desfășurare a concursurilor în vederea eliberării licențelor individuale pentru activitatea în domeniul telecomunicațiilor și informaticii din Republica Moldova, drepturile și obligațiile participanților la concurs și ale Organizatorului concursului, modul de asigurare a accesului liber la informație al participanților la concurs, obligația Organizatorului concursului de a respecta principiile de nediscriminare, de tratare echidistantă și de transparență.

1.3. În sensul prezentului Regulament, se definesc următoarele noțiuni:

organizator al concursului (Organizatorul) - autoritate publică împuternicită cu organizarea și desfășurarea concursului în vederea eliberării licențelor individuale pentru activitate în domeniul telecomunicațiilor și informaticii (Agenția Națională pentru Reglementare în Telecomunicații și Informatică);

ofertant - agent economic care intenționează să participe sau care participă la concurs și care a procurat caietul de sarcini, a depus garanția de participare și a prezentat oferta în termenele stabilite de Organizator;

Comisie de concurs (Comisia) - organ responsabil de desfășurarea concursului, format de către Organizator din reprezentanții săi, din reprezentanți ai altor autorități publice;

Grup de lucru - organ consultativ care examinează, evaluează și compară ofertele, constituit din angajații Organizatorului sau experți și, după caz, consultanți în domeniu din afara instituției Organizatorului;

caiet de sarcini - instrucțiuni și condiții specifice pentru ofertanți în vederea participării la concurs.

1.4. Scopul organizării concursului este selectarea unui ofertant competent, care corespunde cerințelor stabilite în caietul de sarcini și în alte documente pentru concurs aprobate în modul stabilit, în vederea eliberării licenței individuale în domeniul telecomunicațiilor și informaticii.

1.5. Concursul se organizează după luarea de către Comisia pentru eliberarea licențelor a Agenției Naționale pentru Reglementare în Telecomunicații și Informatică a deciziei privind eliberarea licenței individuale în bază de concurs.

1.6. Organizatorul va lansa concursul prin anunț publicitar. Concursul se desfășoară în două etape:

etapa I (de preselecție) - concurs public lansat prin anunț publicitar, la care pot participa toți ofertanții interesați din Republica Moldova și din străinătate care au răspuns la anunțul publicitar și au prezentat documentele indicate în caietul de sarcini, selecția făcându-se în baza unor cerințe minime stabilite de Organizator în documentele pentru concurs;

etapa II - concurs restrâns între ofertanții selectați în prima etapă, selecția făcându-se în baza unor criterii de capacitate și a punctajului stabilit în caietul de sarcini, a altor cerințe prevăzute de Organizator în documentele pentru concurs.

II. Perioada de pregătire a concursului

2.1. În etapa de pregătire a concursului, Organizatorul are următoarele atribuții principale:

- a) stabilește termenele și condițiile de desfășurare a concursului;
- b) pregătește anunțul publicitar privind desfășurarea concursului;
- c) creează Comisia de concurs și Grupul de lucru;
- d) elaborează documentele pentru concurs, întocmește lista actelor necesare ce vor fi puse la dispoziția ofertantului pentru întocmirea ofertei și le prezintă Comisiei spre aprobare.

2.2. În etapa de pregătire a concursului, Comisia:

- a) aprobă caietul de sarcini și, după caz, alte documente elaborate de Organizator;
- b) determină criteriile de selecție și evaluare a candidaților conform acestor criterii, stabilește clarificările necesare cu privire la documentele prezentate de ofertanți.

2.3. În etapa de pregătire a concursului, secretarul Comisiei are următoarele atribuții:

- a) primește solicitările de obținere a documentelor pentru concurs, pune la dispoziția ofertanților documentele concursului;
- b) recepționează, înregistrează în registrul unic de corespondență al concursului și păstrează în condiții de securitate documentele depuse de către ofertanți pentru concurs;
- c) oferă consultațiile respective privind desfășurarea concursului.

III. Comisia și Grupul de lucru

3.1. Comisia se instituie prin ordinul Organizatorului din cel puțin 5 membri. Președintele și secretarul Comisiei sînt numiți din rîndul reprezentanților Organizatorului.

3.2. Ședințele Comisiei sînt deliberative dacă la ele participă cel puțin două treimi din numărul de membri. Deciziile ei se adoptă prin vot deschis cu simpla majoritate de voturi. În caz de paritate a voturilor,

votul președintelui Comisiei este decisiv.

3.3. Comisia în procesul de lucru emite decizii și întocmește procesele-verbale ale ședințelor. Deciziile Comisiei sînt semnate de toți membrii prezenți la ședință, iar procesele-verbale - de Președintele Comisiei și de secretar. Ultimul asigură lucrările de secretariat ale Comisiei.

3.4. Prima ședință, la care Comisia examinează ofertele, se convoacă în termen de 10 zile de la data expirării termenului de primire a documentelor din partea ofertanților. Comisia este în drept să examineze ofertele depuse și să adopte decizia respectivă în cadrul uneia sau a mai multor ședințe.

3.5. Comisia are următoarele atribuții:

a) aprobă documentele pentru concurs elaborate de către Organizator (caietul de sarcini etc.);

b) stabilește regulile de prezentare a ofertelor;

c) determină criteriile de selecție și evaluare a candidaților, solicită explicațiile necesare cu privire la documentele prezentate de ofertanți;

d) poartă răspundere pentru deschiderea ofertelor și transmiterea lor ulterioară Grupului de lucru spre examinare, evaluare și comparare;

e) are obligația de a deschide ofertele la data și în locul specificate în anunțul publicitar. Plicurile vor fi deschise de Președintele Comisiei;

f) răspunde la orice demers al ofertantului referitor la documentele de preselecție, primit cu 10 zile înainte de expirarea termenului de prezentare a cererilor pentru preselecție;

g) întocmește lista ofertanților care au depus documentele pentru participare la concurs;

h) respinge ofertele necorespunzătoare, indicînd motivele respingerii;

i) examinează, în termen de 30 de zile, contestațiile depuse de ofertanți;

k) aprobă, la propunerea Organizatorului, mărimea garanției de participare la concurs, plata pentru documentele de concurs.

3.6. Secretarul Comisiei are următoarele atribuții:

a) efectuează lucrările de secretariat în toate etapele de desfășurare a concursului;

b) pune la dispoziția solicitanților documentele concursului;

c) pregătește avize, întocmește procese-verbale;

d) remite decizia Comisiei de concurs către Comisia pentru eliberarea licențelor a Agenției Naționale pentru Reglementare în Telecomunicații și Informatică.

3.7. Grupul de lucru este instituit prin ordinul Organizatorului din angajați ai Organizatorului și, după caz, sînt antrenați experți și consultanți în domeniu din afara instituției Organizatorului.

3.8. Grupul de lucru are următoarele atribuții:

a) examinează și verifică corespunderea ofertanților și ofertelor prezentate de ei cerințelor expuse în documentele pentru concurs;

b) califică ofertanții care îndeplinesc condițiile minime din documentele pentru concurs și îi exclude pe acei care nu îndeplinesc condițiile în cauză;

c) examinează ofertele prezentate de ofertanții calificați și solicită explicațiile necesare cu privire la ofertele respective;

d) evaluează ofertele declarate eligibile;

e) întocmește și prezintă Comisiei raportul privind rezultatele evaluării ofertelor.

3.9. Pe parcursul desfășurării activității de examinare, de evaluare și comparare a ofertelor, membrii Comisiei și ai Grupului de lucru sînt obligați:

a) să asigure confidențialitatea conținutului ofertelor, precum și a oricăror altor informații prezentate de ofertanți, pentru a nu aduce

prejudicii acestora;

b) să nu dezvăluie ofertanților sau altor persoane neimplicate oficial informații legate de activitatea de examinare, evaluare și comparare a ofertelor, pentru a nu influența rezultatele concursului.

3.10. Comisia este în drept să respingă în orice etapă a concursului oferta ofertantului care nu acceptă corectarea unor erori din ofertă, care intenționează să facă, direct sau indirect, oricărui membru al Comisiei sau al Grupului de lucru o propunere de angajare sau orice alt serviciu ca recompensă pentru anumite acțiuni, decizii sau aplicarea unor proceduri în avantajul lui.

3.11. Membrii Comisiei și ai Grupului de lucru au obligația de a semna, pe propria responsabilitate, o declarație de confidențialitate și imparțialitate, confirmând și faptul că nu dețin funcții și acțiuni în companiile ofertante, nu se află în relații de rudenie pînă la gradul al treilea cu unul din ofertanții-candidați și nu depind economico-financiar de aceștia.

IV. Documentele pentru concurs

4.1. În vederea organizării concursului, Organizatorul elaborează documentele pentru concurs care sînt puse la dispoziția ofertanților prin intermediul secretarului Comisiei.

4.2. Documentele pentru concurs trebuie să cuprindă datele, informațiile și precizările necesare ofertanților în vederea soluționării problemelor ce fac obiectul concursului.

4.3. În baza cererii solicitantului, documentele pentru concurs se eliberează, gratis sau contra unei plăți, aprobate în corespundere cu pct.3.5 lit.k) și se transferă pe contul Organizatorului.

4.4. Documentele pentru concurs sînt următoarele:

1) Anunțul publicitar, care se va publica în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", se va difuza prin Internet (pe pagina WEB a ANRTI) și, după caz, prin alte modalități, cel tîrziu cu 30 de zile înainte de data-limită de prezentare a documentelor de către ofertanți.

Anunțul despre concurs va include:

- a) denumirea și sediul Organizatorului concursului;
- b) obiectul concursului;
- c) modul și locul obținerii documentelor pentru concurs;
- d) condițiile și termenul desfășurării concursului;
- e) adresa, telefonul și faxul secretarului Comisiei;
- f) costul caietului de sarcini, prețul minim al licenței, precum și alte date, după caz.

2) Caietul de sarcini, care va include:

a) denumirea și adresa Organizatorului concursului, telefonul, mărimea și modul de depunere pe contul Organizatorului a garanției de participare la concurs, indicații cu privire la posibilitatea de a schimba data desfășurării concursului, precizări asupra modului de întocmire a ofertei;

b) criteriile de eligibilitate și modul de estimare a datelor de calificare ale ofertanților și de confirmare a acestor date;

c) cerințele față de documente sau față de o altă informație ce urmează să fie prezentată de ofertanți;

d) criteriile de evaluare a ofertelor;

e) locul, data-limită și modul de depunere a ofertelor;

f) modul în care potențialii ofertanți pot solicita explicații asupra documentelor pentru concurs;

g) termenul de valabilitate a ofertelor;

h) locul, data și ora deschiderii ofertelor.

Pot fi elaborate și alte documente pentru concurs.

4.5. Documentele depuse de către ofertanți includ:

a) cererea de participare la concurs;

b) împuternicirea legalizată acordată persoanelor fizice care

reprezintă ofertanții;

c) copia certificatului de înregistrare eliberat de Camera Înregistrării de Stat a Republicii Moldova, autentificată legal;

d) copiile statutelor întreprinderilor sau asociațiilor acestora, autentificate legal;

e) declarația pe proprie răspundere a administratorului/președintelui Consiliului de Administrație precum că ofertantul nu se află în proces de lichidare, de insolvabilitate, de reorganizare, de dizolvare sau în altă procedură similară;

f) bilanțul contabil pe ultimii 3 ani, aprobat în conformitate cu legislația;

g) documentul ce atestă că ofertantul nu are încălcări la achitarea impozitelor, contribuțiilor și altor plăți obligatorii în conformitate cu legislația și că nu i s-a retras, total sau parțial, din culpa sa, licența (licențele) deținută (e);

h) declarația pe proprie răspundere a administratorului/președintelui Consiliului de Administrație al ofertantului din care să rezulte că documentele ce însoțesc oferta sînt complete, veridice și conforme cu originalul;

i) documentele ce confirmă depunerea garanției de participare la concurs pe contul bancar indicat în caietul de sarcini, plata pentru documentele de concurs;

j) oferta - documentul care va include informații despre ofertant, despre partenerii ofertantului și, după caz, despre consorții, capacitatea financiară, studiul tehnic de fezabilitate, fezabilitatea comercială, gradul de specializare și experiența ofertantului, despre planul de dezvoltare a rețelei și despre serviciile pe care ofertantul intenționează să le construiască și să le ofere, alte informații pe care ofertantul dorește ca să le prezinte pentru a fi luate în considerare la evaluare.

Persoanele juridice străine vor depune documente similare în traducere legalizată.

4.6. Garanția de participare la concurs:

4.6.1. În vederea participării la concurs, ofertantul este obligat să prezinte Organizatorului documentele ce confirmă depunerea garanției de participare la concurs.

4.6.2. Comisia prevede în documentele pentru concurs cerințele față de emitent, cuantumul și alte condiții de bază ale garanției de participare la concurs, cerințele față de ofertantul care depune garanția pentru ofertă.

4.6.3. Ofertanților necîștigători ai concursului li se restituie integral garanția de participare la concurs, cu excepția cazurilor specificate la pct.4.6.4. și 4.6.5. din prezentul punct.

4.6.4. Retragerea ofertei de către ofertanți după deschiderea acesteia de către Comisie și pînă la finalul concursului atrage după sine pierderea garanției de participare la concurs.

4.6.5. Retragerea ofertei de către ofertantul cîștigător după emiterea de către Comisie a deciziei privind nominalizarea ofertantului cîștigător atrage după sine pierderea garanției de participare la concurs.

V. Cerințele principale față de ofertanți și drepturile lor

5.1. Pentru constatarea datelor de calificare ale potențialilor ofertanți, se aplică prevederile prezentului capitol, în orice etapă a concursului, luîndu-se în considerare dreptul ofertantului la protecția proprietății lui intelectuale și a secretelor comerciale.

5.2. Pentru a fi admis la concurs, ofertantul trebuie să prezinte în termen și complet documentele care certifică:

a) competența managerială, experiența, buna reputație, capacitatea

financiară, dotarea tehnologică;

b) bonitatea (certIFICATE ce atestă că ofertantul nu se află în proces de lichidare sau de insolvență, că patrimoniul său nu este sechestrat, iar activitatea de afaceri nu este suspendată);

c) plata regulată a impozitelor, a contribuțiilor, achitarea altor plăți obligatorii în conformitate cu legislația;

d) informații generale cu privire la ofertant, la asociere, precum și lista societăților de specialitate care au acceptat în scris participarea la concurs.

5.3. Cerințele menționate se expun în documentele de concurs.

5.4. Ofertanții au dreptul:

a) să ia act de documentele pentru concurs;

b) să procure setul documentelor pentru concurs;

c) să se retragă din concurs în orice etapă, suportând consecințele specificate la subpunctele 4.6.4 și 4.6.5 ale punctului 4.6;

d) să depună contestații.

5.5. În orice etapă de concurs, ofertanții care participă la concurs pot să înainteze o contestație scrisă Organizatorului în cel mult 30 de zile de la data emiterii deciziei Comisiei de concurs. Ofertanții nu sînt în drept să conteste documentele pentru concurs sau regulile stabilite de Comisie.

VI. Elaborarea și prezentarea ofertelor

6.1. Ofertantul are obligația de a elabora oferta în conformitate cu prevederile documentelor pentru concurs și în conformitate cu cerințele stipulate în caietul de sarcini.

6.2. Ofertantul este obligat să depună oferta la adresa stabilită în anunțul publicitar și/sau în caietul de sarcini pînă la data-limită stabilită pentru depunere, asumîndu-și riscurile transiterii ofertei.

6.3. Perioada necesară pentru elaborarea și prezentarea ofertelor (începînd cu data anunțului publicitar și pînă la data-limită pentru depunerea ofertei) se stabilește de Organizator, dar nu va fi mai mică de 30 de zile calendaristice, iar în cazul unor lucrări de mare complexitate, ea poate fi prelungită de către Organizator pînă la minim 45 de zile calendaristice.

6.4. Comisia stabilește locul, data-limită și ora-limită de depunere a ofertelor.

6.5. În cazul în care Comisia modifică documentele pentru concurs, termenul de depunere a ofertelor se prelungește, după caz, astfel încît ofertanții să aibă timp suficient pentru a lua în considerare modificarea.

6.6. Înainte de expirarea termenului de depunere a ofertelor, Comisia este în drept să îl prelungească, la decizia sa.

6.7. Avizul despre prelungirea termenului va fi expediat imediat fiecărui ofertant căruia Comisia i-a oferit documentele pentru concurs.

6.8. Ofertele se prezintă în plic sigilat. Deschiderea plicurilor, examinarea și păstrarea ofertelor se va face confidențial în cadrul verificării prealabile. Plicurile cu oferte se înregistrează de către secretarul Comisiei, cu indicarea zilei și orei cînd au fost primite.

6.9. Ofertele primite după expirarea termenului de prezentare a ofertelor nu se examinează și se remit ofertanților, fără a deschide plicul. Ofertanții nu au dreptul să introducă din proprie inițiativă modificări în ofertă, în caz contrar, pot fi excluși din concurs.

VII. Desfășurarea concursului

Etapa I

Preselecția ofertanților

7.1. Procedura de preselecție este organizată de Comisie în scopul

identificării ofertanților calificați în baza cerințelor minime expuse în documentele pentru concurs.

7.2. La data stabilită, Comisia se întrunește în ședință, la care Președintele Comisiei deschide cutia sigilată cu plicuri și membrii Comisiei se conving de integritatea plicurilor și sigiliilor, deschid fiecare plic, verifică prezența tuturor documentelor și a informațiilor prevăzute de condițiile concursului și iau act de toate documentele prezentate, fapt ce se fixează în procesul-verbal al ședinței.

7.3. Comisia examinează documentele propuse, estimând corespunderea lor cerințelor minime expuse în documentele pentru concurs și adoptă decizia privind admiterea la concurs. La etapa a doua a concursului se admit ofertanții care au îndeplinit cerințele minime expuse în documentele de concurs.

7.4. Comisia este în drept să respingă ofertele unor ofertanți sau ale tuturor, dacă ei nu au prezentat toate documentele necesare ori acestea nu au fost întocmite în modul stabilit, sau ofertele lor nu întrunesc condițiile concursului.

7.5. După selectarea ofertanților admiși la etapa a doua a concursului Comisia comunică fiecărui ofertant rezultatele preselecției.

7.6. Comisia va întocmi decizia de finalizare a preselecției, indicând lista ofertanților preselecțai și anexînd ofertele respinse.

Etapa II

Examinarea, evaluarea și compararea ofertelor

7.7. Evaluarea ofertelor se face de către Grupul de lucru prin aprecierea calităților tehnice, valorice, financiare, manageriale și/sau aprecierea prin metoda de punctaj.

7.8. În procesul examinării, evaluării și comparării ofertelor, Grupul de lucru sau Comisia are dreptul să solicite în scris informații suplimentare în cazul unor neclarități din oferte.

7.9. Grupul de lucru evaluează și compară ofertele primite pentru a determina oferta câștigătoare, folosind modul și criteriile expuse în documentele pentru concurs sau criteriile stabilite de Comisie în procesul evaluării și aplicate nediscriminatoriu tuturor ofertanților. Grupul de lucru întocmește raportul de totalizare pe care îl prezintă Comisiei.

7.10. Metoda de punctaj, coeficienții de evaluare și modul de aplicare a acestora se vor comunica în prealabil ofertanților în documentele pentru concurs. În cazul aprecierii prin punctaj, oferta desemnată câștigătoare reprezintă acea ofertă care însumează punctajul maxim.

7.11. Comisia examinează și aprobă raportul de totalizare prezentat de Grupul de lucru, după necesitate, verifică suplimentar documentele prezentate de Grupul de lucru și adoptă decizia de desemnare a câștigătorului concursului.

Rezultatele concursului

7.12. Conform rezultatelor concursului, în termen de 5 zile, Comisia emite decizia privind nominalizarea ofertantului câștigător.

7.12.1. Decizia se întocmește în trei exemplare și va cuprinde:

- a) listele tuturor ofertanților participanți la concurs;
- b) etapele concursului;
- c) metodele de evaluare;
- d) nominalizarea ofertantului câștigător;
- e) termenul de depunere a setului de documente pentru obținerea licenței;
- f) semnăturile membrilor Comisiei de concurs.

7.12.2. Dacă după adoptarea de către Comisie a deciziei privind nominalizarea ofertantului câștigător, câștigătorul concursului nu

depune setul de documente necesar pentru obținerea licenței în termenul stabilit, sau refuză ridicarea licenței, Comisia este în drept să anuleze decizia precedentă și să anunțe drept câștigător al concursului pe ofertantul clasat următor după numărul de puncte acumulate; în lipsa acestuia Comisia va anula rezultatele concursului.

Organizatorul va decide asupra anunțării unui nou concurs.

Condiții specifice de anulare a concursului și nominalizare a câștigătorului

7.13. Dacă în termenul stabilit au fost depuse mai multe oferte decât una, iar după etapa I de concurs a rămas numai un ofertant, Comisia poate nominaliza acest ofertant drept câștigător al concursului, dacă acesta întrunește toate cerințele stabilite în caietul de sarcini. În caz contrar Comisia anulează concursul.

7.14. Dacă în termenul stabilit nu a fost depusă nici o ofertă sau a fost depusă numai o ofertă, Comisia emite o decizie privind anularea concursului.

7.15. Dacă Comisia emite decizia privind anularea repetată a aceluiași concurs ca motiv servind situația specificată în p.7.14. și a anunțat acelaș concurs pentru a treia oară, iar pentru participarea la acest concurs în termenul stabilit a fost depusă numai o ofertă, care întrunește toate cerințele stabilite în caietul de sarcini, Comisia poate nominaliza acest ofertant drept câștigător al concursului.

Eliberarea licenței câștigătorului concursului

7.16. Comisia de concurs prezintă Comisiei pentru eliberarea licențelor a Agenției Naționale pentru Reglementare în Telecomunicații și Informatică rezultatele concursului și propunerea pentru adoptarea hotărârii de eliberare a licenței individuale.

7.17. Licența individuală se eliberează în modul stabilit de Regulamentul privind eliberarea licențelor în domeniul telecomunicațiilor și informaticii.

VIII. Dispoziții finale

8.1. După publicarea în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova" a deciziei de acordare a licenței individuale, Comisia de concurs și Grupul de lucru se vor autodizolva, transmițând materialele de lucru Direcției reglementări și licențe a Agenției Naționale pentru Reglementare în Telecomunicații și Informatică.

8.2. Prezentul Regulament intră în vigoare la data publicării în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

8.3. Prezentul Regulament și documentele pentru concurs nu pot fi modificate în perioada desfășurării concursului.

*

*

*

COMISIA ELECTORALĂ CENTRALĂ

HOTĂRÎRE

Cu privire la aprobarea Concepției reflectării campaniei electorale pentru alegerile noi în funcția de primar în unele circumscripții electorale de către instituțiile audiovizualului din Republica Moldova

În conformitate cu art. 47 din Codul electoral, Comisia Electorală Centrală
HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă Concepția reflectării campaniei electorale pentru alegerile noi în funcția de primar în unele circumscripții electorale de către instituțiile audiovizualului din Republica Moldova (se anexează).

**Președintele
Comisiei Electorale centrale**

Petru RAILEAN

**Secretarul
Comisiei Electorale Centrale**

Valentin VIZANT

Chișinău, 24 mai 2005
Nr. 1145

C O N C E P Ț I A
reflectării campaniei electorale pentru alegerile noi în funcția de primar în
unele circumscripții electorale de către instituțiile audiovizualului din
Republica Moldova

I. Dispoziții generale

1. Actele legislative și normative de bază ce reglementează activitatea instituțiilor audiovizualului în cadrul campaniei electorale pentru alegerile noi în funcția de primar în unele circumscripții electorale (în continuare - alegeri locale noi) sînt:

- Constituția Republicii Moldova;
- Codul electoral nr.1381-XIII din 21 noiembrie 1997, cu modificările ulterioare (în continuare - Codul electoral);
- Legea audiovizualului nr. 603 din 03 octombrie 1995, cu modificările ulterioare (în continuare - Legea audiovizualului);
- Legea privind accesul la informație nr.982 din 11 mai 2000;
- Legea cu privire la instituția publică națională a audiovizualului Compania „Teleradio - Moldova” nr. 1320 din 26 iulie 2002, cu modificările ulterioare;
- actele normative internaționale din domeniu la care Republica Moldova este parte;
- prezenta Concepție.

2. Concepția determină modul, standardele și principiile generale de reflectare a campaniei electorale pentru alegerile locale noi de către instituțiile audiovizualului prin asigurarea unei atitudini echitabile, echilibrate și imparțiale față de toți concurenții electorali; protejarea libertății de exprimare, stabilirea unor norme obligatorii pentru aplicarea în practică a acestor principii de către jurnaliști, concurenții electorali, instanțele de judecată și oamenii politici antrenați în campania electorală.

3. Principiile reflectării echitabile, echilibrate și imparțiale a alegerilor sînt obligatorii și pentru instituțiile audiovizualului din alte țări, care au acces legal în spațiul informațional al Republicii Moldova.

4. După publicarea prezentei Concepții, instituțiile publice și private ale audiovizualului, cu emisie prin unde (eter), care activează în zonele de desfășurare a alegerilor locale, elaborează și depun în termen de cel mult 7 zile calendaristice, la C.E.C. și C.C.A. reglementările interne privind reflectarea campaniei electorale.

5. Reglementările interne ale instituției audiovizualului vor stabili:
- programul emisiunilor cu caracter electoral;
 - condițiile de rezervare a timpului de antenă gratuit și a timpului de antenă contra plată;
 - orarul timpului de antenă gratuit și orarul timpului de antenă contra plată;

- condițiile tehnice necesare pentru difuzarea spoturilor publicitare;
- taxa pentru timpul de antenă contra plată;
- modul de evidență a timpului de antenă acordat concurenților electorali;

- principiul de programare și acordare a timpului de antenă.

6. Reglementările interne ale Instituției publice naționale a audiovizualului Compania „Teleradio - Moldova” se adoptă de Consiliul de observatori. Reglementările interne ale celorlalte instituții ale audiovizualului se adoptă de administrațiile acestora.

7. Instituțiile publice ale audiovizualului vor difuza gratuit materialele parvenite de la Comisia Electorală Centrală, alte materiale ce țin de educația civică a alegătorilor, inclusiv spoturi publicitare cu caracter electoral general.

8. Materialele concurenților electorali, ce conțin agitație electorală nu pot fi însoțite de comentarii redacționale, nici de titluri, fotografii, desene necoordonate cu concurenții electorali respectivi.

9. Rezultatele sondajelor de opinie cu tematică electorală vor fi însoțite de următoarele informații:

- denumirea organizației care a efectuat sondajul;
- data sau intervalul de timp în care a fost efectuat sondajul și metoda utilizată;

- dimensiunea eșantionului și marja maximă de eroare;

- cine a solicitat și cine a plătit sondajul.

10. Instituțiile audiovizualului, publice și private, vor evita prezentarea oricărei participări a concurenților electorali la evenimente sportive, emisiuni de divertisment, emisiuni concurs, talk-show-uri, cu excepția emisiunilor cu caracter electoral.

11. Litigiile apărute între concurenții electorali și instituțiile audiovizualului, publice sau private, sînt soluționate de către Comisia Electorală Centrală cu concursul Consiliului Coordonator al Audiovizualului, în conformitate cu legislația în vigoare a Republicii Moldova. Deciziile Comisiei Electorale Centrale pot fi atacate în instanța de judecată în conformitate cu legislația în vigoare a Republicii Moldova.

12. Instituțiile audiovizualului acordă concurenților electorali dreptul la replică sau rectificare, potrivit Hotărîrii Comisiei Electorale Centrale, în cel mult 48 de ore de la data adoptării acesteia. Ultima zi de utilizare a dreptului la replică se stabilește ziua de vineri precedentă zilei alegerilor.

II. Agitația electorală prin intermediul instituțiilor publice și private ale audiovizualului

13. Emisiunile cu caracter electoral vor fi programate în orele de maximă audiență și vor fi evidențiate prin mijloace acustice și/sau vizuale pentru identificarea și separarea lor de alte emisiuni.

14. Instituțiile audiovizualului, publice sau private, desemnează prin ordin o persoană care coordonează toată activitatea instituției legată de campania electorală. Numele de familie, telefoanele de serviciu și de la domiciliu, faxul și adresa electronică a responsabilului se comunică Comisiei Electorale Centrale și Consiliului Coordonator al Audiovizualului.

15. Spoturile radiofonice sau televizate gratuite se realizează cu forțele proprii ale concurenților electorali, sau pot fi realizate cu concursul postului de radio sau de televiziune, cu punerea la dispoziție a studioului pentru emisie în direct. Durata spotului publicitar va fi de cel puțin 30 de secunde.

16. La solicitarea concurenților electorali, instituțiile audiovizualului pot oferi, contra plată, în conformitate cu tarifele în vigoare, servicii de filmare, înregistrare, montare, sonorizare, grafică computerizată pentru realizarea spoturilor publicitare electorale.

17. Limba de difuzare a spoturilor publicitare și a materialelor cu conținut electoral este stabilită de concurentul electoral sau de persoana împuternicită de el.

18. Responsabilitatea pentru conținutul spoturilor publicitare și al materialelor cu caracter electoral revine concurentului electoral.

19. Înregistrările emisiunilor cu caracter electoral sînt păstrate pe întreaga perioadă a campaniei electorale plus 3 luni după încheierea campaniei electorale; în caz de litigiu, care se soluționează prin justiție - pînă la adoptarea deciziei definitive a instanței de judecată.

III. Dezbaterile electorale

20. Instituțiile publice ale audiovizualului sînt obligate, iar instituțiile private sînt în drept să organizeze pe parcursul întregii campanii electorale dezbateri publice în condiții echitabile pentru toți concurenții electorali. Dezbaterile vor fi organizate numai după expirarea termenului prevăzut de Codul electoral pentru înregistrarea concurenților electorali. Instituțiile audiovizualului oferă concurenților electorali pentru dezbateri cîte 180 de minute pe săptămînă. Acest timp poate fi utilizat pentru una sau mai multe emisiuni.

21. Concurenții electorali vor fi invitați la dezbaterile electorale în formă scrisă, cu 7 zile înainte de punerea pe post a fiecărei emisiuni, toți împreună sau în grupuri, formate conform unuia dintre următoarele criterii:

a) potrivit ordinii de prezentare la instituția audiovizualului a cererilor concurenților electorali;

b) ordinii de înregistrare a concurenților electorali;

c) prin tragere la sorți.

22. Regulile de desfășurare a dezbaterilor sînt aduse la cunoștința concurenților electorali odată cu invitația de participare și la începutul emisiunii de dezbateri electorale.

23. Instituțiile audiovizualului vor asigura, prin mijloace audio sau video, cronometrarea timpului într-un mod ușor sesizabil atît de participanți, cît și de public.

24. În emisiunile de dezbateri electorale nu se admite difuzarea materialelor publicitare în general și a celor cu caracter electoral, în special.

25. Realizatorii și moderatorii emisiunilor de dezbateri electorale au următoarele obligații:

- să fie imparțiali;

- să asigure echilibrul necesar desfășurării emisiunii, oferind fiecărui participant la discuții posibilitatea de prezentare a opiniilor sale;

- să formuleze clar întrebările, fără a fi tendențioase sau părtinitoare;

- să asigure menținerea dezbaterii în sfera de interes a campaniei electorale și a tematicii stabilite;

- să intervină atunci cînd, prin comportamente sau exprimări, invitații încalcă prevederile constituționale. În cazul în care invitații nu se conformează solicitărilor, moderatorul poate decide închiderea microfonului acestuia sau oprirea emisiei.

IV. Timpul de antenă

26. Instituțiile audiovizualului, publice și private, vor crea tuturor concurenților electorali condiții egale privind acordarea timpului de antenă, respectînd principiul unui tratament echitabil, echilibrat și imparțial. Plata pentru un minut de publicitate electorală acordat concurenților electorali nu poate depăși taxa medie pentru publicitatea comercială stabilită la postul de televiziune sau postul de radio respectiv. Timpul de antenă contra plată se acordă concurenților electorali numai în baza achitării prealabile a taxei prevăzute în acordul încheiat de instituția audiovizualului cu concurentul electoral.

27. Timpul de antenă, gratuit și contra plată, se oferă în orele de maximă audiență, separat de publicitatea comercială. Telespectatorii și

radioascultătorii sînt informați prin subtitre sau vocal că mesajul constituie publicitate electorală gratuită sau contra plată.

28. Timpul de antenă, gratuit și contra plată, se acordă concurenților electorali conform prevederilor Reglementărilor interne ale instituției audiovizualului, în baza cererii depuse, numai după înregistrarea lor la Comisia Electorală Centrală.

29. Timpul de antenă, gratuit și contra plată, acordat și programat la solicitarea concurentului electoral, dar neutilizat din vina lui, nu se recuperează.

30. Timpul de antenă, gratuit și contra plată, acordat și programat la solicitarea concurentului electoral, dar neutilizat din cauza defecțiunilor tehnice ale utilajului de transmisie al instituției audiovizualului va fi reprogramat conform Reglementărilor interne.

31. Concurenții electorali sînt obligați să prezinte instituțiilor audiovizualului casetele cu imprimări ale publicității electorale nu mai tîrziu de 24 de ore pînă la difuzare.

V. Timpul de antenă gratuit

32. Instituția publică națională a audiovizualului Compania „Teleradio - Moldova” și instituțiile publice locale ale audiovizualului, în localitățile unde se desfășoară alegerile, sînt obligate să ofere concurenților electorali, pentru întreaga perioadă electorală, timp de antenă gratuit, după cum urmează:

- pentru fiecare concurent electoral înregistrat - 20 de minute la televiziune și 40 de minute la radio, stabilindu-se un plafon de cel mult 3 minute pe zi la televiziune și de cel mult 5 minute pe zi la radio.

33. Concurentul electoral este în drept să utilizeze timpul de antenă gratuit în mod eșalonat, în conformitate cu orarul timpului de antenă gratuit, stabilit în Reglementările interne.

VI. Timpul de antenă contra plată

34. Instituțiile publice și private ale audiovizualului sînt obligate să acorde timp de antenă contra plată tuturor concurenților electorali, respectînd principiul unui tratament echitabil, echilibrat și imparțial, pentru fiecare concurent electoral stabilindu-se un plafon de 2 minute pe zi la fiecare post de televiziune și radio implicat în reflectarea campaniei electorale, dar nu mai mult de 120 de minute la un post de televiziune și 120 de minute la un post de radio pentru întreaga campanie electorală.

35. Concurentul electoral este în drept să utilizeze timpul de antenă contra plată în mod eșalonat, în conformitate cu orarul timpului de antenă, stabilit în Reglementările interne.

VII. Dispoziții finale.

36. Emisiunile destinate campaniei electorale trebuie să fie menționate în programele imprimate și prezentate în benzile anunțatoare difuzate la orele de maximă audiență.

37. Fiecare emisiune televizată sau radiofonică cu caracter electoral este precedată și urmată de anunțuri în care se indică concurentul electoral și, după caz, numele și prenumele interlocutorilor. Timpul necesar acestor anunțuri nu face parte din timpul alocat concurentului electoral.

38. În buletinele de știri ale instituțiilor audiovizualului, publice și private, evenimentele electorale urmează să fie reflectate în gen de reportaj pe principiile egalității tuturor concurenților electorali și programate într-o ediție informativă nu mai multe de cît numărul concurenților electorali. Persoanele ce dețin funcții de răspundere în administrația publică și care sînt implicate în campania electorală, în cadrul interviurilor sau declarațiilor,

vor comunica doar informații din domeniul lor de activitate, fără a folosi acest prilej pentru agitație electorală.

39. Timpul de antenă gratuit și contra plată nu poate fi inclus în buletinele de știri sau în alte programe informative, în emisiunile pentru copii sau în cele educaționale, în emisiunile religioase, sportive, culturale, artistice etc.

40. Autoritățile publice nu se vor implica în activitățile jurnaliștilor din cadrul instituțiilor audiovizualului, pentru a nu influența alegerile.

* * *

Consiliul Coordonator al Audiovizualului

**Decizie cu privire la anularea licenței de emisie nr.003350
din 18 mai 2004 eliberată firmei "Vlas TV Service" SRL din
or.Orhei pentru studioul TV prin cablu "Vlas TV"**

Nr.44 din 24.05.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.80-82/281 din 10.06.2005

* * *

La 18 mai 2004 Consiliul Coordonator al Audiovizualului a eliberat licența de emisie seria A MMII nr.003350 firmei "Vlas TV Service" SRL din or.Orhei pentru studioul TV prin cablu "Vlas TV".

La 25.04.2005 prin Decizia Camerei Înregistrării de Stat au fost înregistrate următoarele modificări:

- s-a schimbat forma juridică de organizare a întreprinderii - Societatea Comercială "Vlas TV Service" SRL a devenit Întreprinderea Mixtă "Vlas TV Service" SRL;
- s-a schimbat sediul întreprinderii;
- s-a schimbat administratorul întreprinderii;
- s-au schimbat asociații întreprinderii.

Conform art.16 din Legea privind licențierea unor genuri de activitate și pct.3.1 lit.1) din condițiile la licența de emisie nr.003350 din 18 mai 2004 "Titularul licenței este obligat să informeze CCA, în termen de 10 (zece) zile, despre modificările operate în statutul juridic și în componența fondatorilor, înlocuirea conducătorului instituției audiovizuale, schimbarea adresei poștale...".

Art. 21 din Legea privind licențierea unor genuri de activitate prevede că drept temei pentru retragerea licenței servește "f) descoperirea faptului de neprezentare, în termenul stabilit, a înștiințării privind modificarea datelor indicate în documentele anexate la cererea de eliberare a licenței".

Decizia Camerei Înregistrării de Stat datează din 25.04.2005. Documentele au fost ridicate la 05.05.2005. ÎM "Vlas TV Service" SRL a anunțat CCA despre modificări la 18.05.2005.

La momentul de față studioul TV prin cablu "Vlas TV" activează fără Decizie de autorizare, fapt prin care se încalcă art.10 din Legea audiovizualului, pct.5.1 din condițiile la licența de emisie nr.003350 din 18 mai 2004.

De asemenea s-a încălcat pct.3.1 lit.d) din condițiile la licența de emisie nr.003350 din 18 mai 2004, care prevede că "Titularul licenței este obligat să prezinte CCA pentru aprobare, cu cel puțin o lună înainte de solicitarea deciziei de autorizare, contractele de retransmitere, încheiate cu instituțiile audiovizuale din alte țări însoțite de adnotări privind conținutul canalelor respective". Contrar acestor prevederi, cererea de aprobare a contractelor și eliberare a deciziei de autorizare a fost depusă pe 18 mai 2005.

Reieşind din cele constatate, în temeiul Legii audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995, Legii privind licenţierea unor genuri de activitate nr.451-XV din 30.07.2001, Statutului Consiliului Coordonator al Audiovizualului, aprobat prin Hotărîrea Parlamentului nr.988-XIII din 15.10.1996, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art. 1. Se anulează licenţa de emisie seria A MMII nr.003350 din 18 mai 2004 eliberată firmei "Vlas TV Service" SRL din or.Orhei pentru studioul TV prin cablu "Vlas TV".

Art. 2. Directorul ÎM "Vlas TV Service" SRL va stopa retransmiterea canalelor TV efectuată prin intermediul reţelelor studioului de televiziune prin cablu "Vlas TV".

Studioul "Vlas TV" va putea începe activitatea de retransmitere a canalelor TV prin cablu numai după obţinerea de către ÎM "Vlas TV Service" SRL a tuturor documentelor prevăzute de legislaţie (Licenţa de emisie, Licenţa tehnică, Decizia de autorizare).

Art. 3. Controlul asupra executării prezentei Decizii îl exercită Departamentul expertiză, licenţiere şi monitorizare al CCA (dl Cibotaru A.).

Preşedintele
Consiliului Coordonator
al Audiovizualului

Ion MIHAILO

SECRETAR

Constantin Bîrcă

Chişinău, 24 mai 2005.
Nr. 44.

* * *

Consiliul Coordonator al Audiovizualului

Decizie cu privire la modul de executare a prevederilor legislaţiei, condiţiilor la licenţele de emisie de către întreprinderile "Radio Poli Disc" S.R.L. din mun.Chişinău, Organizaţia Obştească de Informare din or.Sîngera, mun.Chişinău, "Media PS Grup" S.R.L. din or.Comrat

Nr.43 din 24.05.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.80-82/280 din 10.06.2005

* * *

În urma controlului efectuat asupra activităţii titularilor de licenţă de emisie nominalizaţi, s-au constatat următoarele derogări de la legislaţie:

I. "RADIO POLI DISC" SRL (fondatoarea Postului de radio "Radio Poli Disc" din mun.Chişinău)

- Nu se execută prevederile art.34(e) din Statutul Consiliului Coordonator al Audiovizualului şi condiţiile la Licenţa de emisie nr.003315 din 23.12.2003 pct.2.1.şi pct.3.1 lit.j: "Titularul licenţei este obligat să difuzeze programe autohtone nu mai puţin de 30% din volumul total de emisie".

- Nu se execută condiţiile la Licenţa de emisie nr.003315 din 23.12.2003 pct.3.1, lit.i: "Titularul licenţei este obligat să difuzeze nu mai puţin de 65% din volumul de programe proprii în limba de stat a Republicii Moldova". Toate buletinele de ştiri, datele meteo şi chiar

publicitatea sînt difuzate numai în limba rusă.

- Nu se respectă grila de emisie. Sînt difuzate materiale neindicate în grilă (rubrica "Novaia formula"). Deși, în cadrul programului de solicitări "Stol zacazov" (13:00 - 13:55) se preconizează că 30 min. din piesele muzicale vor fi în limba rusă și 25 min. în română, de fapt, în cadrul emisiunii sînt difuzate doar piese rusești.

- Nu se execută decizia CCA nr.1 din 03 februarie 2004: "Se stabilește că ponderea creațiilor muzicale autohtone în volumul total de emisie muzicală a posturilor de radio va constitui nu mai puțin de 20 la sută". În orele supuse monitorizării (08:00 - 17:00) au fost difuzate 5-6 piese create în RM. În rest, sînt promovate exclusiv piese rusești. În schimb, în spațiul nocturn (02:00 - 05:55), conform grilei de emisie, se difuzează doar producție muzicală creată în RM, toată în limba de stat. Astfel, respectîndu-se formal decizia CCA nominalizată, accesul radioascultătorului la muzica autohtonă este limitat.

- Nu se execută prevederile Convenției Europene cu privire la Televiziunea Transfrontalieră, capitolul III - Publicitate, art.17 și Decizia CCA nr.74 din 22.12.2004 (art.6): "Emisiunile sponsorizate nu pot incita la vînzarea, cumpărarea sau închirierea produselor sau serviciilor sponsorului...". Rubrica meteo în perioada monitorizată a fost sponsorizată de "Vodka Petrovskaia". În cele cîteva secunde ale acestei rubrici, denumirea produsului se menționează de trei ori.

- De asemenea, nu se respectă Legea cu privire la publicitate, art.19 (lit.a, b). În zilele monitorizării, între orele 08:00 - 17:00 s-a făcut publicitate la: Vodka Petrovskaia, Vodka Soloviov ("это то что ты хочешь"), Vodka Alcolux ("хороша в любую погоду"), "Cascad Vin" - Cagor.

II. "ORGANIZAȚIA OBȘTEASCĂ DE INFORMARE DIN SÎNGERA"

(fondatoarea Postului de radio "Radio Sîngera" din or.Sîngera)

1. Nu se respectă condițiile la Licența de emisie nr.003269 din 10.06.2003, eliberată pentru Postul de radio prin eter "Radio-Sîngera" din or.Sîngera, pct.3.1 lit.a, c:

- Se încalcă Grila de emisie aprobată de CCA la momentul eliberării licenței de emisie. Au fost introduse modificări esențiale, fără aprobare din partea CCA:

/ Din luna octombrie 2004 a fost inclusă emisiunea "Dialog";

/ Din luna martie, curent, (după spusele directorului de programe) grila s-a completat cu mai multe rubrici noi (Cultura păcii, Laboratorul tinereții, Fără tabu, Inflamabil, Sare pe rană, Casa, Trăistuța fermecată, Seara vedetelor, Ne cheamă un clopot) fără ca acest lucru să fie și aprobat de CCA. În prezent "Radio-Sîngera" activează după o grilă diferită de cea aprobată. Confruntînd grila de emisie aprobată de CCA și cea de facto, s-au constatat următoarele:

a) în grila nouă s-a redus numărul rubricilor (Trafic rutier, Revista presei, Profesii, Generații, Interese, Oglinda zilei, Medicina azi, Buletin cultural, Chiar dacă e seară, IP informații, Sînt cu tine, VIP bucătăreasa, talk-show - APL la microfon, Buletin economic, Buletin sportiv, concursuri).

b) S-a redus volumul unor emisiuni: "Vatra" - de la 3 ore, practic, la 1 oră; "Intersecții" - de la 3 ore și jumătate la 2 ore.

c) Structura grilei produce confuzii: este dificil să se determine durata emisiunilor; lipsește adnotarea (conținutul) emisiunii de sîmbătă seara "Indiscret".

2. Titularul de licență a amplasat emițătorul postului de radio în clădirea gimnaziului din localitate, fără a avea permisiune de la instanțele abilitate, fapt care a provocat nemulțumiri din partea părinților și a consiliului orășenesc Sîngera. Despre situația creată CCA a fost sesizat de dl Iurie Eriomin, deputat în Parlamentul Republicii Moldova prin scrisoarea E nr.628 din 18 mai curent.

III. "MEDIA PS GRUP" S.R.L. (fondatoarea

Studioului TV prin cablu "Eni Ildiz" din or.Comrat)

1. Activează fără Licență tehnică și fără Decizie de autorizare (art.10 din Legea audiovizualului);

2. Nu se respectă condițiile la licența de emisie nr.003389 din 14.09.2004 pct.3.1 lit.a, b, c, g:

/ Se încalcă lista canalelor retransmise aprobată de CCA:

- Se retransmit următoarele canale: Radio canal (Russkoe Radio 2), Pervii Canal v Moldove, Russkii iliuzion, Bizim Aîdînic (canalul local din Comrat), DTV, M-1 (canal muzical din Bielarus), Moldova 1, TRK - Ucraina, Novîi Kanal, Eni Ai (canalul local din Comrat), STS, Rossia, Rossia Sport, TV 3, Adjaria.

- Trebuie să retransmită următoarele canale: Moldova 1, Pervii Canal, Novîi Kanal, 7TV, Adjaria, Eurosport, OTV, TRT-1, BTV, Eni Ai, Ren TV și Teleradio-Găgăuzia;

/ Se retransmit fără contracte următoarele canale: Radio canal, Pervii Canal v Moldove, Russkii iliuzion, DTV, M-1 (Bielarus), TRK - Ucraina, Novîi Kanal, Rossia, Rossia Sport, TV 3, Adjaria (art.47 din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995);

/ Se retransmit 15 canale TV în loc de 12 canale prevăzute în licența de emisie.

În temeiul celor constatate și în conformitate cu art.41, 42 din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995 Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art. 1. Se avertizează public directorul întreprinderii "RADIO POLI DISC" S.R.L., dl Valeriu Galupa, pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie nr.003315 din 23.12.2003 pct.2.1 și pct.3.1 lit.a, i, j, eliberată pentru postul de radio "Radio Poli Disc": difuzarea programelor autohtone în proporție mai mică decît 30 % din volumul total de emisie, difuzarea de programe în limba de stat a Republicii Moldova în proporție mai mică decît 65% din volumul de emisiuni proprii, nerespectarea Deciziei CCA nr.1 din 03.02.04, încălcarea Grilei de emisie și a prevederilor legale privind difuzarea publicității.

Art. 2. Se avertizează public președintele "ORGANIZAȚIEI OBȘTEȘTI DE INFORMARE DIN SÎNGERA", dl Victor Mocanu, pentru neexecutarea condițiilor la Licența de emisie nr.003269 din 10.06.2003 pct.3.1 lit.a, c, eliberată pentru postul de radio "Radio Sîngera", amplasarea frauduloasă a emițătorului în clădirea gimnaziului și se obligă ca în termen de o lună să lichideze aceste derogări de la legislație, informînd în scris Consiliul Coordonator al Audiovizualului.

Art. 3. Se avertizează public directorul întreprinderii "MEDIA PS GRUP" S.R.L., dl Vitalii Chiurcciu, pentru nerespectarea condițiilor la Licența de emisie nr.003389 din 14.09.2004 pct.3.1 lit.a, b, c, g, eliberată pentru studioul TV prin cablu "Eni Ildiz": activitate fără Licență tehnică și fără Decizie de autorizare, încălcarea listei canalelor retransmise aprobată de CCA, retransmiterea canalelor TV fără contracte, retransmiterea a 15 canale TV în loc de 12.

Art. 4. Directorii instituțiilor nominalizate în art.1, 3 sînt obligați să prezinte pînă la 21 iunie 2005 un raport în scris privind lichidarea încălcărilor depistate.

Art. 5. Directorul întreprinderii "Media PS Grup" S.R.L., dl Vitalii Chiurcciu, va suspenda emisia studioului "Eni Ildiz" pînă la obținerea tuturor documentelor prevăzute de legislație.

Art. 6. Prezenta Decizie intră în vigoare din ziua publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Art. 7. Controlul asupra executării Deciziei îl exercită Departamentul ELM (dl A. Cibotaru) și consilierul-jurist al CCA (dl M. Oțel).

Președintele
Consiliului Coordonator
al Audiovizualului

Ion MIHAILO

SECRETAR

Constantin Bîrcă

Chișinău, 24 mai 2005.
Nr. 43.

*

*

*

Consiliul Coordonator al Audiovizualului

**Decizie cu privire la bilanțul concursurilor pentru
utilizarea frecvențelor radio și a canalelor TV,
anunțate de CCA la 12 aprilie și 10 mai 2005**

Nr.50 din 14.06.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.86-88/296 din 24.06.2005

* * *

În temeiul art.15 (3), 16 (1) și 17 (4) din Legea audiovizualului nr.603-XIII din 03.10.1995, la 12 aprilie și 10 mai 2005 Consiliul Coordonator al Audiovizualului a anunțat concursuri pentru utilizarea frecvențelor radio și a canalelor TV disponibile și disponibilizate.

În conformitate cu opiniile enunțate în cadrul dezbaterilor în ședință publică și cu rezultatele votării, Consiliul Coordonator al Audiovizualului

DECIDE:

Art.1. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 71,66 MHz, 22,8 dBW, Leova, se declară întreprinderea Municipală "Leoveanul" din Leova pentru postul "Unda Adevărului".

S-a votat: 8 PRO, 1 CONTRA.

Art.2. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 90,20 MHz, 21,0 dBW, Nisporeni, se declară "Music Master" SRL din Chișinău pentru postul de radio "Noroc".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.3. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 99,7 MHz, 31,5 dBW, Chișinău, se declară "Music Master" SRL din Chișinău pentru postul de radio "Noroc".

S-a votat: 7 PRO, 2 CONTRA.

Art.4. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 100,3 MHz, 30,0 dBW, Glodeni, se declară "Emico" SRL din Nisporeni pentru extinderea postului de radio "Vocea Basarabiei".

S-a votat: 8 PRO, 1 CONTRA.

Art.5. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 100,3 MHz, 30,0 dBW, Comrat, se declară "Alai Media" SRL din Comrat pentru postul de radio "PRO 100 Radio".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.6. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 100,9 MHz, 32,0 dBW, Iargara, se declară "Music Master" SRL din Chișinău pentru postul de radio "Noroc".

S-a votat: 8 PRO, 1 CONTRA.

Art.7. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 101,0 MHz, 17,0 dBW, Pelinia (Drochia), se declară "Emico" SRL din Nisporeni pentru extinderea postului de radio

"Vocea Basarabiei".

S-a votat: 7 PRO, 2 CONTRA.

Art.8. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 103,8 MHz, 29,0 dBW, Ceadîr-Lunga, se declară "Alai Media" SRL din Comrat pentru postul de radio "PRO 100 Radio".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.9. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 106,3 MHz, 9,5 dBW, Ștefan Vodă, se declară "Music Master" SRL din Chișinău pentru postul de radio "Noroc".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.10. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 107,2 MHz, 21,0 dBW, Bălți, se declară "Music Master" SRL din Chișinău pentru postul de radio "Noroc".

S-a votat: 7 PRO, 2 CONTRA.

Art.11. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 107,3 MHz, 18,0 dBW, Vulcănești, se declară "Alai Media" SRL din Comrat pentru postul de radio "PRO 100 Radio".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.12. Învingător la concursul anunțat la 10 mai 2005 pentru utilizarea frecvenței radio 101,6 MHz, 24,0 dBW, Orhei, se declară "Media Sfera" SRL din Orhei pentru postul de radio "Orhei".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.13. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea canalului TV 7, 11,0 dBW, Strășeni, se declară "Art - Club" SRL din Strășeni pentru studioul "Art - TV".

S-a votat: 8 PRO, 1 CONTRA.

Art.14. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea canalului TV 26, 25,5 dBW, Anenii Noi, se declară "Media - Partener" SRL din Chișinău pentru studioul "MDP - TV".

S-a votat: 7 PRO, 2 CONTRA.

Art. 15. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea canalului TV 39, 37,0 dBW, Bălți, se declară Întreprinderea Mixtă "Sun Communications" SRL din Chișinău pentru studioul "RIF TV".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.16. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea sistemului MMDS (13 canale), diapazonul 2293-2400 MHz, Baurci (Ceadîr-Lunga), se declară "Renk - TV" SRL din Baurci pentru studioul "Baurci TV".

S-a votat: 8 PRO, 1 CONTRA.

Art.17. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea sistemului MMDS (13 canale), diapazonul 2293-2400 MHz, Congaz (Comrat), se declară "Castonel" SRL din Congaz pentru studioul "Congaz TV".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.18. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea sistemului MMDS (13 canale), diapazonul 2293-2400 MHz, Bălți, se declară "Elechservice - Grup" SRL din Bălți pentru extinderea studioului "BETA".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.19. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea sistemului MMDS (11 canale), diapazonul 2200-2293 MHz, Chișinău, se declară "Alternativ-TV" SRL din Chișinău pentru extinderea studioului "Alternativ-TV".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.20. Învingător la concursul anunțat la 12 aprilie 2005 pentru utilizarea sistemului MMDS (24 canale), diapazonul 2500-2700 MHz, Edineț, se declară "Interval TV" SRL din Edineț pentru studioul "Interval TV".

S-a votat: 6 PRO, 3 CONTRA.

Art.21. Învingător la concursul anunțat la 10 mai 2005 pentru

utilizarea canalului TV 24, 13,0 dBW, s.Copceac (UTA Găgăuzia), se declară întreprinderea Municipală "Kipcak dalgasinda" din s.Copceac pentru studioul "TVK - 24".

S-a votat: 9 PRO, 0 CONTRA.

Art.22. Frecvențele radio și canalele TV nesolicitate sau care nu au întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi acordate candidaților se restituie Ministerului Dezvoltării Informaționale, după cum urmează:

Frecvențe radio:

66,41 MHz, 24,0 dBW, Chișinău
67,79 MHz, 23,0 dBW, Soroca
68,30 MHz, 28,0 dBW, Cahul
70,46 MHz, 14,9 dBW, Călărași
71,39 MHz, 22,0 dBW, Drochia
90,40 MHz, 39,0 dBW, Cahul
93,60 MHz, 13,4 dBW, Edineț
97,70 MHz, 23,0 dBW, Chișinău
98,00 MHz, 34,0 dBW, Comrat
101,2 MHz, 22,0 dBW, Șoldănești
102,7 MHz, 17,0 dBW, Vulcănești
106,0 MHz, 20,0 dBW, Rogojeni (Șoldănești)

Canale TV:

9, 13,0 dBW, Cimișlia
21, 24,8 dBW, Costești (Rîșcani)
24, 34,0 dBW, Bălți
25, 24,5 dBW, Leova
27, 25,5 dBW, Căinari
35, 25,0 dBW, Lipcani
37, 35,0 dBW, Ungheni (Cetireni)
41, 22,2 dBW, Ocnița
42, 23,0 dBW, Nisporeni
45, 15,0 dBW, Sîpoteni (Călărași)
49, 20,0 dBW, Fălești
52, 25,5 dBW, Glodeni
52, 23,0 dBW, Ștefan Vodă
52, 19,0 dBW, Ustia (Dubăsari)

Sistemul MMDS:

24 canale, Tomai (Ceadâr-Lunga)
11 canale, Nisporeni

Art.23. Rezultatele concursului se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Art.24. Controlul asupra executării prezentei decizii îl exercită Departamentul expertiză, licențiere și monitorizare (dl Cibotaru A.) și Secretarul CCA (dl Bîrcă C.).

PREȘEDINTELE Consiliului
Coordonator al Audiovizualului
SECRETAR

Ion MIHAILO
Constantin BÂRCĂ

Chișinău, 14 iunie 2005.
Nr.50.

*

*

*

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului

Secțiunea a patra

Cazul Valeriu Busuioc contra Moldovei

Hotărîre din 21.12.2004

Cererea nr. 61513/00

Monitorul Oficial, ediție specială, 9 iunie 2005, pag.9

* * *

Această decizie va deveni definitivă în condițiile prevăzute

de articolul 44 §2 al Convenției.

Ea poate fi supusă revizuirilor editoriale.

În cazul Busuioc c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a 4-a), în ședința Camerei compuse din:

D-1 Nicolas Bratza, *Președinte,*

D-1 M.Pellonpää,

D-1 J.Casadevall,

D-1 R.Maruste,

D-1 S.Pavlovschi,

D-1 J.Borrego Borrego,

D-na E.Fura-Sandström,

și d-1 M.O'Boyle, *Grefierul Secției,*

după ce a deliberat în secret pe data de 27 aprilie 2004 și pe data de 30 noiembrie 2004, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la data de 30 noiembrie 2004.

PROCEDURA

1. Cazul a rezultat dintr-o cerere (nr.61513/00) depusă împotriva Republicii Moldova, înaintată Curții în conformitate cu articolul 34 al Convenției pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare "Convenția") de către un cetățean moldovean, d-1 Valeriu Busuioc ("reclamantul"), pe data de 31 ianuarie 2000.

2. Reclamantul a fost reprezentat de către dl Sergiu Ostaf, avocat activând în Moldova. Guvernul moldovean ("Guvernul") a fost reprezentat de către Agentul guvernamental, dl Vitalie Pârlog.

3. Reclamantul a pretins, în special, că dreptul său la libertatea de exprimare a fost încălcat drept urmare a unei hotărâri judecătorești într-un proces de calomnie ce i-a fost intentat.

4. Cererea a fost atribuită Secțiunii a 4-a a Curții (conform Regulii 52 § 1 al Regulamentului Curții).

5. Prin decizia din 27 aprilie 2004 Curtea a declarat cererea admisibilă.

6. Atât reclamantul, cât și Guvernul, au depus observații asupra fondului (p.59 §1).

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAZULUI

7. Reclamantul s-a născut în 1956 și este domiciliat în Chișinău, Moldova. El lucrează ca jurnalist.

8. La 14 august 1998 săptămânalul de limbă rusă "Express" a publicat un articol intitulat "Micile afaceri ale marelui Aeroport", semnat de către reclamant. El a citat drept sursă pentru articolul său rezultatul unei proprii investigații și materialele unei Comisii Parlamentare cu privire la vânzarea avioanelor. Articolul afirma, printre altele, că:

"Scandalul vânzării avioanelor moldovenești la prețuri scăzute a atras atenția societății moldovenești, care s-a obișnuit deja să nu fie surprinsă de asemenea evenimente. Totuși, aceste evenimente care încă mai au loc i-au oferit ziarului nostru ocazia să se concentreze asupra acestui subiect (vezi, "Express" nr.19 și 20 din 26 iunie 1998). Acest articol e o încercare de a da o explicație evenimentelor ce au avut loc în cadrul Administrației de Stat a Aviației Civile ("ASAC") în ultimii doi ani, în baza faptelor care ne-au devenit cunoscute în urma unei investigații de presă".

În 1995 Aeroportul Internațional Chișinău (AIC) s-a separat de Compania Aeriană de Stat "Air Moldova" și a devenit o întreprindere independentă. Directorul ASAC era L.P., în timp ce A.I. a fost numit director al AIC. Între ASAC și AIC a fost semnat un acord pentru o perioadă de 4 ani. În 1996 acordul de mai sus a fost anulat din motivul neglijenței A.I. în îndeplinirea obligațiilor sale. Acest fapt a constituit punctul de plecare al istoriei ce urmează.

A.I. nu a fost de acord cu decizia ASAC cu privire la demisia sa și a înaintat o acțiune vizând restabilirea sa în funcție. Dat fiind că procesele în Moldova durează atât de mult, A.I., care nu putea accepta demisia sa, a întreprins pași pentru a negocia cu personalul AIC. În acest scop, el a organizat cu ajutorul susținătorilor săi o manifestație în scuarul vechiului Aeroport. A.I. a luat cuvântul și esența discursului său a constat în faptul că el e singura persoană care, în calitate de conducător al AIC, ar putea să-i asigure creșterea economică.

ASAC a decis de asemenea să-și consulte colectivul în acest scop, Directorul General, L.P., a reunit în ședință adjuncții săi și conducătorii secțiilor Aeroportului. Fiecare și-a exprimat punctul de vedere, părerea comună fiind că A.I. nu era persoana potrivită pentru a fi conducătorul AIC. Prin urmare, ședința administrației Aeroportului și-a exprimat clar neîncrederea față de A.I.

Totuși, un asemenea rezultat nu l-a descurajat pe candidatul la funcția de director. El a scris un manifest intitulat "Apel către colectivul Aeroportului", în care se afirma :

1. ASAC l-a demis în mod necinstit pe A.I;
2. A.I. va deveni în mod inevitabil Directorul General al AIC.

Aceasta s-a dovedit a fi adevărat, când instanța a declarat ilegale acțiunile ASAC și a dispus restabilirea în funcție a lui A.I...”

9. Următoarele s-au referit la evenimentele care au avut loc după restabilirea în funcție a A.I.:

“...Epurări și transferuri în colectiv au marcat restabilirea în funcție a lui A.I. Multora dintre ei li s-a amintit dezacordul cu privire la candidatura lui A.I. pentru funcția de Director General, exprimată la întâlnirea cu directorii și managerii. ... Din momentul în care a devenit Director General al Aeroportului Chișinău pentru a doua oară și după ce a efectuat cu succes prima epurare prin intermediul reorganizării structurii întreprinderii, A.I. și-a constituit “echipa” sa, care a fost creată între cele două directorate. ... actualul Director General L.I., devotat politicii alese de către patronul sau A.I. ...

...Aceasta se poate dovedi și prin exemplu al unui alt salariat promovat de către A.I., și anume I.V. Până nu demult, I.V. lucrase undeva în sistemul transportului feroviar și nu cunoștea despre avioane mai multe decât o persoană obișnuită ar putea să cunoască, și poate ceea ce i s-a spus de către ruda sa A.I. Dar, probabil, I.V. a demonstrat un interes deosebit față de aeroport, și ideea de a-l angaja la Aeroport i-a venit astfel influenței sale rude. În acest scop, el nu a ezitat să inventeze o nouă funcție - Director adjunct responsabil de administrare. ...

...Mai târziu, A.I. i-a concediat din funcțiile lor... În locul lor el i-a numit pe (a) K.V. (care cu câțva timp în urmă absolvise Institutul de Comunicații din Odesa), (b) S.I. (un absolvent al Institutului de Industrie Alimentară din Kiev).

...La drept vorbind, C.P. însuși, nu este un mare expert în materie de aterizări...

...Una dintre cele mai interesante figuri din recrutarea lui A.I. devenise șeful Serviciului Cadre al Aeroportului, C.M. Într-adevăr, poziția sa poate fi caracterizată în felul următor: șeful secției cadre al aeroportului ar pune la încurcătura chiar și un angajat al secției cadre al oricărui penitenciar. Aici sunt prezentate câteva fragmente din spusele angajaților:

“Vă atrag atenția că deseori șeful serviciului cadre venea la serviciul de pază și cerea o mașină...pentru a-l duce acasă. De obicei era beat”.

...

“Am tăcut mult timp despre hărțuirea sexuală la care am fost supusă de către șeful serviciului de cadre, până când nu demult a venit în biroul meu și m-a invitat la vila sa. Am refuzat, însă el a început să mă atingă. Am făcut eforturi să mă eliberez de mâinile sale și l-am amenințat că-l voi lovi cu un aparat de telefon dacă nu va înceta... Odată, ce am intrat în biroul lui C.M. în scopuri de serviciu, el a închis ușa și m-a rugat să-i arat sânii.”

...

... nu este probabil necesar să descriem fiecare amănunt al aventurilor acestui funcționar desfrânat ... (*распоясавшегося функционера*)...

...Proverbul care spune că totul e posibil (*не боги горшки обжигают*) este ilustrat de un alt exemplu, și anume de fostul medic veterinar, astăzi Manager al Secției Achiziției de Servicii, C.V...

...A.I. l-a numit pe S.I. (un absolvent Institutului de Industrie Alimentară din Kiev)....

Totuși, astăzi opinia publică din Moldova este concentrată, după cum am menționat deja, asupra afacerii dubioase a vânzării avioanelor. Afacerea dubioasă, în spatele căreia, în opinia multor angajați ai aviației civile, erau A.I. și S.I."

10. La o dată nespecificată a anului 1998 șase salariați ai AIC - I.V., C.P., C.M., C.V., S.I. și A.I. (în continuare: "reclamanți în procesul intentat la nivel național") - au înaintat Judecătoriei Centru acțiuni civile de defăimare separate împotriva reclamantului și biroul editorial al ziarului. Bazându-se pe articolele 7 și 7/1 ale Codului Civil, reclamanții în procesul intentat la nivel național au pretins că articolul conținea afirmații care erau defăimătoare pentru ei. Pe 5 septembrie 1998 Judecătoria sectorului Centru a decis să comaseze cele 6 acțiuni.

2. Constatările primei instanțe

11. Pe data de 3 decembrie 1998 Judecătoria Centru a constatat că informația conținută în articol era defăimătoare pentru fiecare din reclamanții în proces și nu a corespuns realității în privința lui I.V, C.V., S.I. și A.I. în aceeași decizie, reclamanților în proces li s-au acordat despăgubiri ce urmau a fi plătite de către reclamant în fața Curții și de către ziar.

(i) Cu privire la I.V.

12. Instanța de judecată a constatat că următorul fragment era defăimător și nu corespundea realității:

..Aceasta se poate dovedi și prin exemplul altui salariat promovat de către A.I., și anume I.V. Până nu demult, I.V. lucrase undeva în sistemul transportului feroviar și nu cunoștea despre avioane mai multe decât o persoană obișnuită ar putea să cunoască, și poate ceea ce i s-a spus de către ruda sa A.I. Dar, probabil, I.V. a demonstrat un interes deosebit față de aeroport, și ideea de a-l angaja la Aeroport i-a venit astfel influenței sale rude. În acest scop, el nu a ezitat să creeze o nouă funcție - Director adjunct responsabil de administrare. ...

13. Instanța a constatat că I.V. nu era rudă cu A.I. și că nu existau dovezi că anume A.I. l-a invitat pe I.V. să lucreze la Aeroport și a creat o nouă funcție în acest scop. Instanța a constatat de asemenea că I.V. are studii tehnice și a absolvit Academia de Administrare Publică.

Reclamantul și ziarul au recunoscut că informația despre legătura de rudenie dintre I.V. și A.I. nu a fost exactă. Ziarul a propus să publice o dezmințire a acestui fapt.

14. Instanța a dispus ca reclamantul și ziarul să-i plătească lui I.V. despăgubiri în valoare de 900 și respectiv 1350 MDL.

(ii) Cu privire la C.P.

15. Instanța a statuat în continuare că propoziția:

...La drept vorbind, C.P. însuși nu este un mare expert în materie de aterizări...

era defăimătoare pentru C.P. Instanța a fost de acord că C.P. a executat o dată o aterizare "dură" la Budapesta; totuși, acel caz nu putea constitui drept bază pentru a pune la îndoială competența sa.

Instanța a dispus ca reclamantul și ziarul să-i plătească lui I.V. despăgubiri în valoare de 900 și respectiv 1 800 MDL.

(iii) Cu privire la C.M.

16. Instanța a apreciat în decizia sa că următoarele două pasaje sunt defăimătoare în privința lui C.M.:

...Una dintre cele mai interesante figuri din recrutarea lui A.I. devenise șeful Serviciului Cadre al Aeroportului, C.M. Într-adevăr, poziția sa poate fi caracterizată în felul următor: șeful Serviciului Cadre al Aeroportului ar pune la încurcătură chiar și un angajat al serviciului de cadre al oricărui penitenciar.

și

... nu este probabil necesar să descriem fiecare amănunt al aventurilor acestui funcționar desfrânat... (*распоясавшегося функционера*)...

17. Reclamantul a explicat că cuvintele utilizate pentru a-l descrie pe C.M. au fost justificate de comportamentul celui din urmă (vezi §9 de mai sus). În această privință reclamantul a prezentat trei martori. Unul dintre ei a declarat că odată C.M. a fost beat și că martorul a scris despre aceasta Directorului Executiv un raport. Ceilalți doi martori erau salariați care declaraseră că C.M. le-a hărțuit sexual de mai multe ori.

18. Instanța a decis să nu admită mărturia primului martor, deoarece nici o sancțiune nu i-a fost aplicată lui C.M. Drept consecință a acestui raport, în ceea ce privește afirmațiile martorelor, instanța nu le-a evaluat în nici un fel.

19. Instanța a dispus ca reclamantul și ziarul să-i plătească lui C.M. despăgubiri în valoare de 900 și, respectiv 1350 MDL.

(iv) Cu privire la C.V.

20. Instanța a constatat că propoziția:

...Proverbul că totul e posibil (*не боги горшки обжигают*) este ilustrat de un alt exemplu, și anume de fostul medic veterinar, astăzi Șef al Secției Achiziției de Servicii, C.V...

era defăimătoare pentru C.V., și nu corespundea realității.

21. Reclamantul a recunoscut că se strecurase o greșeală, deoarece C.V. nu era medic veterinar. Instanța a constatat că C.V. era deținătorul unei diplome a unei școli de comerț.

22. Instanța a dispus ca reclamantul și ziarul să-i plătească lui C.V. despăgubiri în valoare de 900 și respectiv 1350 MDL.

(v) Cu privire la S.I.

23. Curtea a constatat că frazele:

"A.I. l-a numit pe S.I. (absolventă a Institutului de Industrie Alimentară din Kiev)

și

... afacerea dubioasă, în spatele căreia, în opinia multor angajați ai aviației civile, se aflau A.I. și S.I." erau defăimătoare pentru S.I., și nu corespundeau realității.

24. Reclamantul a recunoscut că a comis o greșeală în ceea ce privește universitatea absolvită de către S.I., instanța stabilind că aceasta era deținătoarea unei diplome a unei Școli de Comerț. În ceea ce privește "afacerea dubioasă", reclamantul a argumentat că caracterul dubios al tranzacției cu avioanele proprietate de stat reieșea în mod evident din raportul oficial al Comisiei Parlamentare și că participarea S.I. la încheierea acelei tranzacții nu era contestată nici de însăși S.I.

Bazându-se pe afirmațiile lui A.I. și S.I., instanța a stabilit că, chiar dacă aceștia erau implicați în tranzacția cu avioanele proprietate de stat, ei făceau parte dintr-o comisie specială creată de către Guvern în scopul efectuării respectivei vânzări și că ei nu erau persoanele cheie în acea tranzacție.

Instanța a dispus că reclamantul și ziarul să-i plătească lui S.I. despăgubiri în valoare de 900 și respectiv 1800 MDL.

(vi) Cu privire la A.I.

25. Instanța a identificat în decizia sa următoarele fragmente ca fiind defăimătoare pentru A.I. și ca necorespunzând realității:

"A.I... a organizat cu ajutorul susținătorilor săi o manifestație în scuarul vechiului Aeroport ...El a chiar făcut un manifest intitulat "Apel către colectivul Aeroportului". ...Epurări și transferuri în colectiv au marcat restabilirea în funcție a lui A.I. Multora dintre ei li s-a amintit dezacordul cu candidatura lui A.I. pentru funcția de Director General, exprimată la reuniunea cu directorii și managerii..."... Din momentul în care a devenit Director General al Aeroportului Chișinău pentru a doua oară și după ce a efectuat cu succes prima epurare prin intermediul reorganizării structurii întreprinderii, A.I. și-a constituit "echipa" sa, care a fost creată între cele două directorate. ...Actualul Director General L.I., devotat politicii alese de către patronul său A.I... Aceasta se poate dovedi și prin exemplul unui alt salariat promovat de către A.I., și anume I.V.

Până nu demult, I.V. lucrase undeva în sistemul transportului feroviar și nu cunoștea despre avioane mai multe decât o persoană obișnuită ar putea să cunoască, și poate ceea ce i s-a spus de către ruda sa A.I. Dar, probabil, I.V. a demonstrat un interes particular față de lucrul în cadrul aeroportului, și ideea de a-l angaja la aeroport i-a venit influenței sale rude. În acest scop, el nu a ezitat să creeze o nouă funcție - Director adjunct responsabil de administrare. ... Mai târziu, A.I. i-a concediat... În locul lor el i-a numit pe (a) K.V. (care cu câțva timp în urmă absolvise Institutul de Comunicații din Odesa), (b) S.I. (un absolvent al Institutului de Industrie Alimentară din Kiev) ... Mai târziu, A.I. l-a concediat pe

S.I. din postul de Director al Companiei Aeriene "Air Moldova"... afacerea dubioasă, în spatele căreia, în opinia multor angajați ai aviației civile, se aflau A.I. și S.I."

26. Reclamantul a prezentat un martor care a pretins că a auzit despre o întrunire ce a avut loc în Scuarul Vechiului Aeroport. El s-a referit de asemenea la cinci salariați ai Aeroportului care au fost concediați imediat după restabilirea în funcție a lui A.I., întru susținerea afirmației sale cu privire la pretensele epurări de cadre.

Instanța a considerat că nu au existat dovezi cum că anume A.I. a organizat întrunirea din Scuarul Vechiului Aeroport sau că anume el organizase mai târziu epurarea de cadre. Instanța a stabilit că, în conformitate cu procedura existentă, A.I. nu avea dreptul de a angaja sau de a concedia angajații. Bazându-se pe afirmațiile lui A.I. și S.I., instanța a constatat, de asemenea, că deși au fost implicați în vânzarea avioanelor proprietate de stat, ei făceau parte dintr-o comisie specială creată de către Guvern în scopul efectuării sale și că ei nu erau persoanele cheie în acea tranzacție.

27. Ziarul a susținut că articolul nu intenționa să-i defăimeze pe reclamanții în procesul intentat la nivel național și că era dispus să publice o dezmințire corectând greșelile de fapt cu privire la rudenia dintre I.V. și A.I. și cu privire la universitățile absolvite de către C.V. și S.I.

28. Instanța a dispus ca reclamantul și ziarul să-i plătească lui A.I. despăgubiri în valoare de 1800 și, respectiv 3600 MDL și să publice o dezmințire a afirmațiilor stabilite ca fiind defăimătoare pentru reclamanții în procesul intentat la nivel național.

3. Apelul

29. Reclamantul și ziarul au înaintat un apel la aceasta hotărâre la Tribunalul Chișinău. Reclamantul a solicitat casarea hotărârii, susținând că a dus suficiente probe care demonstrau exactitatea afirmațiilor făcute în articolul publicat, în pofida unor anumite greșeli minore și întâmplătoare.

30. În ceea ce-l privește pe I.V., reclamantul a prezentat copii ale carnetului de muncă, incluzând serviciul său anterior la o companie de asigurări specializată în asigurarea de automobile.

Reclamantul a argumentat de asemenea că nu există nimic defăimător în afirmația că I.V. era o rudă a lui A.I. și că era adevărat că postul de Director adjunct responsabil de administrare nu existat niciodată până la angajarea lui I.V.

31. În privința lui C.P., reclamantul a observat că în sprijinul exactității afirmațiilor sale veneau depozitiile scrise ale însuși reclamantului în proces, care stabilise că fusese implicat într-un minor accident aerian la Budapesta.

32. În privința lui C.M., reclamantul a subliniat că martorii aduși de el (angajatele Aeroportului) confirmau acțiunile de hărțuire sexuală și de abuz (vezi §§9 și 17 de mai sus) de către C.M.

33. În privința lui C.V., reclamantul recunoștea că făcuse o greșeală în ceea ce privea specialitatea și că C.V. nu era chirurg-veterinar ci poseda o diplomă de infirmieră. Reclamantul nu consideră drept defăimătoare descrierea pe care o făcuse.

34. În ceea ce-l privea pe S.I., reclamantul a afirmat că confuzia a survenit cu privire la instituția pe care a absolvit-o. El a susținut de asemenea că ea lucrase

într-adevăr la aspectele economice ale tranzacției privind vânzarea avioanelor proprietate de stat, caracterul dubios al acesteia fiind dovedit de către un raport oficial într-o ediție a Monitorului Oficial.

35. În privința lui A.I., reclamantul a observat că exactitatea alegațiilor a fost dovedită de către depozițiile martorilor și de conținutul manifestului anexat la cererea de apel.

4. Constatările celei de-a doua instanțe

36. Pe data de 5 iulie 1999 Tribunalul Chișinău a admis parțial apelul reclamantului și a revizuit hotărârea Judecătorei respingând cererea inițială depusă de către C.P., pe motiv că afirmația conținută în articolul despre el (vezi §15 de mai sus) a reflectat adevărul și de aceea nu era de natură defăimătoare.

Instanța a redus de asemenea cuantumul despăgubirilor ce urmau a fi plătite de către reclamant și de către ziar. Instanța a motivat reducerea prin faptul că ziarul "Express" era de o circulație restrânsă. Respectiv, reclamantul și ziarul au fost obligați la plata a 450 și respectiv 1350 MDL lui I.V., 900 și respectiv 1350 MDL lui C.M., 180 MDL și, respectiv 1350 MDL lui C.V., 180 MDL și, respectiv 1350 S.I. și 900 MDL și, respectiv, 1350 lui A.I.

5. Recursul

37. Reclamantul și ziarul au înaintat un recurs Curții de Apel, susținând că în prima și în a doua instanță au fost aduse suficiente probe pentru a demonstra veracitatea afirmațiilor făcute în articolul contestat.

În special, reclamantul a observat că informația în sprijinul lor se conținea în raportul Comisiei Parlamentare privind vânzarea ilegală a avioanelor publicată în Monitorul Oficial și de aceea trebuie să fie exonerat de orice răspundere civilă.

6. Constatările instanței de recurs

38. Pe data de 7 septembrie 1999, Curtea de Apel a respins recursul și a menținut deciziile Tribunalului și ale Judecătorei, statuând că recursul era nefondat. Curtea a concluzionat că articolul contestat a conținut atât afirmații defăimătoare care nu au corespuns realității cât și afirmații fără caracter de defăimare, dar care nu au corespuns realității. Instanța a decis că acordarea despăgubirilor nu a constituit o încălcare a dreptului său la libera exprimare garantat de Constituție și de către Legea Presei.

II. DREPTUL INTERN PERTINENT

39. Dispozițiile relevante ale *Codului Civil* în vigoare la momentul faptelor prevedeau:

Articolul 7. Apărarea onoarei și demnității

Orice persoană fizică sau juridică este în drept să ceară prin judecată dezmințirea informațiilor care lezează onoarea și demnitatea ei, dacă cel care a răspândit asemenea informații nu dovedește că ele corespund realității.

În cazul în care asemenea informații au fost răspândite prin intermediul unui mijloc de informare în masă, instanța de judecată obligă redacția acestuia să publice, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii instanței de judecată, o dezmințire la aceeași rubrică, pe aceeași pagină, în același program sau ciclu de emisiuni.

Articolul 7/1. Repararea prejudiciului moral

Prejudiciul moral, cauzat unei persoane în urma raspîndirii unor informații care nu corespund realității și care lezează onoarea și demnitatea acesteia, se repară în folosul reclamantului de către persoana fizică sau juridică care a raspîndit aceste informații.

Mărimea compensației se stabilește de către instanța de judecată, în fiecare caz aparte, de la șaptezeci și cinci până la două sute de salarii minime, în cazul în care informațiile au fost raspîndite de o persoană juridică, și de la zece până la o sută de salarii minime, în cazul în care acestea au fost raspîndite de o persoană fizică.

40. Hotărârea Parlamentului RM nr.211-XIV din 9 decembrie 1998

După examinarea raportului Comisiei de investigație privind reexaminarea materialelor privitoare la raportul Curții de Conturi și vânzarea avioanelor proprietate de stat, care a constatat numeroase încălcări serioase comise de către funcționari publici din cadrul fostului și actualului Guvern, Parlamentul adoptă următoarea hotărâre:...

Art.2. - Comisia își va continua activitatea și va determina responsabilitatea Prim-ministrului, membrilor Guvernului și a altor persoane menționate în raport timp de o lună...

Art.3. - Șefii instituțiilor menționate în raportul comisiei vor lua toate măsurile necesare pentru a sancționa funcționarii responsabili pentru încălcări și vor comunica măsurile adoptate Parlamentului.

ÎN DREPT

1. PRETINSA VIOLARE A ARTICOLULUI 10 AL CONVENȚIEI

41. Reclamantul pretinde faptul că a fost încălcat dreptul său la libertatea de exprimare, drept garantat de articolul 10 al Convenției, care prevede următoarele:

"1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.

2. Executarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești".

A. Argumentele părților

1. Reclamantul

42. Reclamantul a invocat faptul că articolul 7 și 7/1 al Codului Civil nu au fost formulate cu o precizie și claritate suficientă și că Codul Civil nu a oferit o interpretare a termenilor de "fapte", "onoare", "demnitate", "judecată de valoare",

“protecția aflată la dispoziția jurnaliștilor în fiecare caz” și “sarcina de probare” în așa mod încât prevederile legale să fie clare și executorii.

43. Reclamantul în continuare a declarat faptul că imixtiunea în dreptul său la libertatea de exprimare nu a fost necesară într-o societate democratică. În opinia lui, articolul care conținea judecăți de valoare cu privire la anumiți reclamanți în procesul intentat la nivel național și judecăți de valoare bazate pe fapte cu privire la alți reclamanți. Reclamantul a mai invocat și faptul că nu a existat o necesitate de ordin social pentru o imixtiune în libertatea sa de exprimare și că instanțele de drept naționale nu au prezentat nici un argument relevant și suficient pentru a justifica imixtiunea respectivă.

44. Reclamantul a mai invocat și faptul că acordarea prejudiciilor impuse lui au fost prea grele și disproporționale în comparație cu scopul legitim urmărit. Venitul său lunar actual a variat între 180 și 220 lei moldovenești, în timp ce valoarea coșului minim de consum constituia 600 lei moldovenești. Conform opiniei reclamantului, el a fost concediat de la săptămânalul “Express” după sfârșitul procesului și el a achitat sumele respective peste trei ani.

2. Guvernul

45. Guvernul a fost de acord că faptele cazului arată că a existat o imixtiune în dreptul reclamantului la libera exprimare. Totuși, o asemenea imixtiune a fost justificată în sensul articolului 10 para. 2 al Convenției.

46. Reclamantului i s-a ordonat să achite în baza articolelor 7 și 7/1 ale Codului Civil prejudiciul moral cauzat ca urmare a acțiunilor de defăimare. Imixtiunea a fost astfel “prevăzută de lege” și prevederile legale au fost accesibile și executorii. Acest lucru a servit scopului legitim de protecție a demnității reclamanților în procesul intentat la nivel național și a fost o măsură necesară într-o societate democratică.

47. Bazându-se pe cauza *Janowski c. Poloniei* (GC, nr. 25716/94, CEDO 1999-I), Guvernul a statuat că persoanele la care reclamantul s-a referit în articolul său erau funcționari publici și că acei funcționari publici trebuie să beneficieze de încrederea societății civile și să fie protejați de orice perturbări în efectuarea cu succes a sarcinilor lor de serviciu și că este nevoie de a li se asigura protecția necesară de la atacuri verbale ofensive și abuzive în timpul exercitării funcțiilor lor.

48. Guvernul a declarat că articolul publicat de reclamant conținea declarații bazate pe fapte și nu judecăți de valoare.

49. Guvernul a invocat marginea de apreciere aflată la dispoziția autorităților naționale în domeniul evaluării necesității unei imixtiuni și a declarat că unde Convenția se referă la legislația națională este în primul rând sarcina autorităților naționale să aplice și să interpreteze legislația națională. El a declarat că în cazul respectiv autoritățile naționale nu au depășit această marjă de apreciere.

50. Guvernul în continuare a statuat că achitarea prejudiciilor impuse reclamantului (în valoare de 2610 lei moldovenești, pe care acesta trebuia să le achite reclamanților în proces) nu au fost disproporționale în raport cu scopul legitim urmărit. În acest sens, Guvernul a declarat că în decembrie 1998 salariul mediu lunar în Republica Moldova era de 351,5 lei moldovenești, în iulie 1999 acesta constituia 298,9 lei moldovenești (echivalentul a aproximativ 25,5 EURO în acea perioadă).

B. Evaluările Curții

51. Așa precum au recunoscut ambele părți, și Curtea consideră că, hotărârile judecătorești pronunțate de către instanțele de drept naționale și achitarea prejudiciilor morale impuse reclamantului față de cei cinci reclamânți în procesul înaintat la nivel național la care se referea articolul respectiv au constituit "o imixtiune din partea autorităților publice" în dreptul reclamantului la libera exprimare garantat de prevederile paragrafului 1 al articolului 10 al Convenției. O asemenea imixtiune ar constitui o violare a articolului 10 al Convenției, doar dacă ea nu ar fi "prevăzută de lege", sau ar avea un scop legitim, așa precum prevede paragraful 2 al articolului 10 și ar fi "necesară într-o societate democratică".

1. "Prevăzută de lege"

52. Una din condițiile care rezultă din expresia "prevăzută de lege" o constituie legalitatea și necesitatea măsurii aplicate. O normă nu poate fi considerată "lege" decât dacă este formulată cu o precizie suficientă, astfel încât să ofere unei persoane posibilitatea de a decide comportamentul său: el sau ea trebuie să poată - dacă este necesar și cu oferirea unei consultări corespunzătoare - să prevadă, într-o limită rezonabilă în circumstanțele respective, consecințele pe care o acțiune dată le poate avea. Bineînțeles că consecințele respective nu trebuie prevăzute cu o certitudine absolută, experiența dovedește că acest lucru este practic imposibil. Deși certitudinea în prevederile legale este dorită, ea poate cauza o rigiditate excesivă a legii, iar o lege trebuie să poată să fie în pas cu circumstanțele care evoluează și se schimbă. În consecință, multe legi în mod inevitabil sunt până la un anumit punct, vagi, interpretarea și aplicarea lor devenind chestiuni ce țin de practică (vezi drept exemplu, *Rekvenyi c. Ungariei* (GC), nr.25390/94, paragraful 34, CEDO 1999-III).

53. Curtea notează că imixtiunea invocată de reclamant a avut o bază legală - articolele 7 și 7/1 al Codului Civil (vezi paragraful 39 de mai sus).

54. În cazul respectiv Curtea nu consideră că prevederile legale respective sunt atât de vagi încât să nu prevadă deloc consecințele pe care le-ar putea avea acțiunile reclamantului. Prevederile legale cu privire la defăimare, cu accentul pus pe onoarea și reputația unei persoane, în mod inevitabil implică un grad de imprecizie (vezi, *Rekvenyi c. Ungariei*, citat mai sus, paragraful 34). Totuși, acest lucru nu înlătură caracterul lor "legal" în sensul articolului 10 al Convenției. Ține de competența autorităților naționale să aplice și să interpreteze legislația națională (vezi drept exemplu, *Otto-Preminger-Institut c. Austria*, hotărârea din 20 septembrie 1994, Seria A nr.295-A, p.17, paragraful 45). În consecință, Curtea consideră că imixtiunea a fost "prevăzută de lege" în sensul articolului 10 paragraf 2 al Convenției.

2. "Scopul legitim"

55. Nu este pus la îndoială de către ambele părți, și Curtea împărtășește aceeași opinie faptul că, imixtiunea a servit scopului legitim de protecție a reputației reclamantilor în proces. Rămâne a fi examinat doar faptul dacă imixtiunea respectivă a fost "necesară într-o societate democratică".

3. "Necesară într-o societate democratică"

(a) Principiile generale

56. Libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, iar protecția respectivă acordată mijloacelor de informare în masă este de o importanță specială. În timp ce presa nu trebuie să depășească limitele stabilite, *inter alia*, în scopul "apărării reputației și drepturilor altor persoane", este totuși de competența acesteia de a oferi informație și idei de interes public. Presa nu numai că are drept sarcină difuzarea unei astfel de

informații și idei: dar și publicul are dreptul să le primească. În caz contrar, presa nu ar putea să-și exercite rolul său vital de "câine de pază publică" (vezi spre exemplu, *the Observer and Guardian c. Marii Britanii*, hotărâre din 26 noiembrie 1991, Seria A, nr.216, pp.29-30, paragraful 59).

57. Cel mai atent studiu din partea Curții este cerut atunci când măsurile întreprinse sau sancțiunile impuse de autoritățile naționale sunt capabile să descurajeze participarea presei la dezbaterile unor probleme de interes public (vezi, spre exemplu, *Lingens c. Austriei*, hotărârea din 8 iulie 1986, Seria A nr.103, paragraful 44, *Bladet Tromso and Stensaas c. Norvegiei* (GC), nr.21980/93, paragraful 64, CEDO 1999-III, *Thorgeir Thorgeirson c. Islandei*, hotărârea din 25 iunie 1992, Seria A nr.239, paragraful 68).

58. Dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai în cazul unei "informații" sau "idei" care sunt primite în mod favorabil sau primate ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență dar și cele care offensează, șochează sau deranjează Statul sau orice parte a comunității. Adicional, libertatea jurnalistică mai acoperă și posibile recurgeri la exagerări sau chiar provocări (vezi, *the De Haes and Gijssels c. Belgiei*, hotărârea din 24 februarie 1997, *Rapoartele hotărârilor și deciziilor* 1997-I, p.236, paragraful 47).

59. Articolul 10 al Convenției nu garantează o libertate de exprimare largă și nerestrictivă chiar și în privința respectului chestiunilor de presă care constituie o problemă de interes public. În termenii prevăzuți de paragraful 2 al articolului 10, exercițiul acestei libertăți presupune și "existența unei serii de responsabilități și obligațiuni" care de asemenea se aplică mijloacelor de informare în masă. Aceste "obligațiuni și responsabilități" sunt de o importanță deosebită atunci când, ca de altfel și în prezentul caz, este vorba de un atac împotriva reputației persoanelor individuale și subminarea "drepturilor altor persoane". Prin expresia "responsabilități și obligațiuni" inerentă exercițiului libertății de expresie, protecția acordată de articolul 10 jurnaliștilor în legătură cu aducerea la cunoștință a unor chestiuni de interes general care constituie subiectul prevederilor că ei acționează cu bună credință pentru a pune la dispoziția publicului informații de încredere și corecte în conformitate cu etica jurnalistică (vezi *Goodwin c. Regatului Unit al Marii Britanii*, hotărârea din 27 martie 1996, *Rapoartele Hotărârilor și Deciziilor* 1996-II, p.500, paragraful 39, și *Fressoz și Roire c. Franței* (GC), nr.29183/95, paragraful 54, CEDO 1999-I).

60. Funcționarii publici trebuie să se bucure de încrederea publică în condiții libere de orice imixtiune pentru a se bucura de succes în exercitarea funcțiilor lor și este necesar de a le oferi protecție împotriva atacurilor verbale ofensive și abuzive pe parcursul îndeplinirii obligațiilor lor de serviciu (vezi *Janowski c. Poloniei* (GC), nr.25716/94, paragraful 33, CEDO 1999-I). Cerințele unei astfel de protecții trebuie să fie atent analizate pentru a se asigura o presă liberă și discuții libere despre probleme de interes public.

61. În practica sa, Curtea a făcut distincții între declarații de fapt și judecăți de valoare. În timp ce existența faptelor poate fi dovedită, adevărul judecăților de valoare nu poate fi dovedit. Cerința de a dovedi adevărul judecăților de valoare este imposibil de atins și încalcă însăși libertatea de opinie, care este o parte fundamentală a dreptului asigurat de articolul 10 al Convenției (vezi *Jerusalem c. Austriei*, nr.26958/95, paragraful 42, CEDO 2001-II). Totuși, chiar și atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei imixțiuni poate depinde de faptul dacă există o bază faptică suficientă pentru declarația respectivă, deoarece chiar și o judecată de valoare fără nici o bază faptică care s-o sprijine poate fi excesivă (vezi *De Haes și Gijssels c. Belgiei*, citată mai sus, paragraful 47, *Oberschlick c. Austriei* (nr.2), hotărârea din 1 iulie 1997, *Rapoartele Hotărârilor și Deciziilor* 1997-IV, p.1276, paragraful 33).

62. În exercitarea jurisdicției sale de supraveghere, Curtea trebuie să studieze imixtiunea în lumina cazului în întregime, incluzând conținutul remarcilor făcute împotriva reclamantului și contextul în care remarcile respective au fost făcute. În special, trebuie să se determine dacă imixtiunea în cauză a fost "proporțională scopului legitim urmărit" și dacă motivele invocate de către autoritățile naționale sunt "relevante și suficiente" pentru a justifica o astfel de imixtiune (vezi *Janowski c. Poloniei*, hotărârea citată mai sus, paragraful 30, și *Barfod c. Danemarcei*, hotărârea din 22 februarie 1989, Seria A nr.149, paragraful 28). Pentru a face acest lucru, Curtea trebuie să se convingă de faptul că autoritățile naționale au aplicat standardele care au fost în conformitate cu principiile prevăzute de articolul 10, mai mult, dacă acestea s-au bazat pe o evaluare acceptabilă a faptelor relevante (vezi *Jersild c. Danemarcei*, hotărârea din 23 septembrie 1994, Seria A nr.298, paragraful 31).

(b) Aplicarea principiilor citate mai sus în prezentul caz

63. Guvernul a susținut faptul că reclamanții în cauză (în procesul înaintat la nivel național) au fost funcționari publici și, prin urmare, la fel ca și oamenii politici, ei trebuie să beneficieze de un nivel mai înalt de protecție împotriva criticilor exagerate (vezi *Janowski c. Poloniei*, citat mai sus).

64. Curtea în câteva cazuri a declarat (vezi, în special hotărârea citată mai sus *Janowski c. Poloniei și Nikula c. Finlandei*, nr.31611/96, CEDO 2002-II paragraful 48) că poate fi necesar să fie funcționarii publici protejați de atacuri ofensive, abuzive și defăimătorii care ar putea să-i afecteze în performarea obligațiilor lor și să afecteze încrederea publicului în ei. Totuși, Curtea consideră că prezentul caz ar trebui să fie distins de cazurile *Janowski* și *Nikula* din următoarele motive: în primul rând, reclamanții în cauză (în procesul intentat la nivel național), nu erau nici funcționari ai autorităților de ocrotire a normelor de drept, nici procurori, ar fi prea mult să extindem principiile enunțate în cauza *Janowski*, la toate persoanele care sunt angajate de Stat sau de către întreprinderi de stat: în al doilea rând, remarcile reclamantului au constituit parte a unor discuții deschise și continue a chestiunilor de interes public. În acest context, Curtea notează că, în perioada de la 19 iunie până la 14 august 1998, săptămânalul "Express" a publicat trei articole cu privire la problema vânzării avioanelor - proprietate de stat și chestiunea mai largă a Administrației de Stat a Aviației Civile, ridicând întrebări de interes public, și anume, managementul și pretinsa folosire greșită a fondurilor publice. Mai mult, în contradicție cu declarațiile făcute de către reclamant în calitate de persoană privată în cauza *Janowski*, și că articolul publicat în cauză a fost scris de reclamant în capacitățile sa de jurnalist, ridicând întrebări cu privire la libertatea presei.

65. În consecință, principiile invocate de Curte în cauza *Janowski* nu sunt aplicate în prezentul caz. Dimpotrivă, Curtea consideră că deoarece a fost invocată libertatea presei, autoritățile moldovenești au beneficiat de o marjă de apreciere mai puțin extinsă atunci când a decis dacă a existat o "necesitate socială majoră" pentru a justifica o imixtiune în dreptul reclamantului la libera exprimare.

66. Instanțele de drept naționale au examinat separat pasajele din articol care se refereau la fiecare dintre reclamanții în procesul intentat la nivel național. Astfel, Curtea va examina separat justificarea imixtiunilor.

(i) Cu privire la I.V.

67. Curtea notează că s-a hotărât acordarea prejudiciilor de către reclamant pentru că a declarat că lui I.V. i-a fost acordat un serviciu la Aeroport numai datorită faptului că el era rudă cu Directorul Executiv, și că o nouă funcție a fost creată special pentru el (vezi paragraful 12 menționat mai sus).

68. Curtea este de opinie că pasajul respectiv din articol a conținut declarații de fapt și nu judecăți de valoare.

69. Chiar dacă comentariile reclamantului au fost făcute ca parte a unei dezbateri cu privire la o chestiune de interes public, există limite ale dreptului la libertatea de exprimare în cazul în care este vorba de reputația unei persoane și reclamantul a avut obligația de a acționa cu bună credință și să verifice orice informație înainte de a o publica.

70. Se pare că reclamantul nu a verificat informația înainte de a o publica, lucru pe care dumnealui în calitate de jurnalist, trebuia să-l facă. Reclamantul însuși a admis pe parcursul procedurilor contencioase naționale faptul că el a publicat informații ce nu au corespuns realității cu privire la legăturile de familie dintre primul și cel de-al șaselea reclamant (în procesul înaintat la nivel național), fără a încerca să convingă instanțele de drept naționale de faptul că el ar fi încercat să facă anumite încercări de a verifica informația respectivă.

71. În esență, prin publicarea declarațiilor contestate, reclamantul l-a acuzat pe I.V. de nepotism și a indus cititorii să creadă că el a fost angajat nu datorită calităților personale dar numai datorită faptului că dumnealui era rudă cu Directorul Executiv. Acestea au fost alegeri serioase, afectându-i domnului I.V. imaginea personală și reputația profesională.

72. Prin urmare, Curtea consideră că imixtiunea ar putea fi considerată ca justificată în sensul articolului 10 al Convenției.

(ii) Cu privire la domnul C.M.

73. Curtea notează că reclamantul a inclus în articolul său mai multe situații de pretinse abuzuri comise de C.M. în calitatea sa de Șef al secției cadre. În acest scop reclamantul a citat plângeri formale depuse de către angajații Aeroportului cu privire la actele de hărțuire sexuală, alcoolism și abuz de automobilul de serviciu de către C.M. (vezi paragraful 8). Curtea notează în continuare că instanțele judecătorești naționale nu au constat faptul că acele declarații nu au corespuns realității. Totuși, instanțele de drept naționale au constatat faptul că limbajul folosit pentru descrierea C.M. în lumina acelor abuzuri pretinse este defăimător (vezi paragraful 16). În special, expresii ca "figură luminoasă", "șeful secției cadre a Aeroportului ar zăpăci chiar și un angajat al secției cadre al oricărui penitenciar" și "aventurile acestui funcționar desfrânat" au fost constatate ca fiind defăimătoare.

74. Curtea consideră că pasajele din articolul respectiv constituie exprimarea unei opinii sau judecăți de valoare ale căror adevăr, prin definiție, nu este susceptibil de a fi dovedit. În timp ce o asemenea opinie poate fi excesivă, în special datorită absenței unei baze faptice, aceasta nu este poziția exprimată în acest caz. Curtea consideră că reclamantul a acționat cu bunăcredință și în conformitate cu etica jurnalistică și că s-a dovedit că a existat o bază faptică rezonabilă pentru opinia exprimată.

75. Luând în considerație faptul că declarațiile imputate au fost făcute de către un jurnalist în cadrul unei dezbateri de interes public și limbajul folosit de către acesta, Curtea conchide faptul că imixtiunea nu a fost necesară într-o societate democratică.

(iii) Cu privire la domnul C.V.

76. S-a decis acordarea de către reclamant a daunelor pentru faptul că C.V. nu a fost calificat pentru funcția respectivă. În special reclamantul a declarat faptul că C.V. a fost numit în calitate de Manager al Secției Servicii și Vânzări deși

dumnealui avea diplomă de medic veterinar. Instanțele de drept naționale au constatat faptul că, domnul C.V. a absolvit de fapt o Școală de Business (vezi paragraful 21).

77. În opinia Curții pasajul imputat a conținut atât declarații de fapt cât și judecăți de valoare.

78. Se pare că reclamantul nu a verificat informația înainte de a o publica, acțiune pe care dumnealui în calitate de jurnalist, trebuia să o facă și că s-a dovedit faptul că informația a fost incorectă și poate fi considerată ca fiind ofensatorie, prejudiciind reputația domnului C.V. În esență, prin publicarea declarațiilor imputate, reclamantul a încercat să convingă cititorii că C.V. era incompetent datorită pregătirii sale profesionale inadecvate și anume de medic veterinar. În acest context reclamantul a mai făcut o judecată de valoare bazată pe fapte declarate, prin care s-a sugerat faptul că numirea unei persoane total necalificate a fost ilustrativă datorită faptului că într-un sistem corupt totul este posibil. Curtea notează că reclamantul însuși a admis pe parcursul procedurilor contencioase naționale faptul că a publicat o informație incorectă cu privire la pregătirea profesională a domnului C.V. și nu a reușit să convingă instanțele de drept naționale ca a făcut toate încercările rezonabile de a verifica informația înainte de a o publica.

79. În consecință, Curtea conchide că imixtiunea a putut fi considerată ca fiind necesară într-o societate democratică.

(iv) Cu privire la domnul S.I.

80. Cu privire la domnul S.I., reclamantul a făcut două declarații care au fost considerate defăimătoare și nu au corespuns adevărului.

81. Mai întâi de toate, reclamantul a declarat faptul că S.I. a absolvit Institutului de Industrie Alimentară, în timp ce instanțele de drept naționale au constatat faptul că ea a absolvit Școala de Comerț (vezi paragraful 23).

82. Curtea consideră această situație similară celei cu privire la C.V. (vezi paragrafele 75-78), și conchide că imixtiunea referitoare la declarația conform căreia "A.I. l-a numit în funcție pe S.I. (absolvent al Institutului de Industrie Alimentară din Kiev)..." ar putea fi justificată în sensul articolului 10 al Convenției.

83. Cu privire la cea de-a doua declarație imputată, Curtea notează că reclamantul a scris că în opinia multor angajați ai aviației civile S.I. a fost implicat într-o "afacere dubioasă", care se referea la vânzarea avioanelor - proprietate de stat (vezi paragraful 23). În fața instanțelor de drept naționale reclamantul a argumentat că declarația sa s-a bazat pe un raport oficial al unei Comisii Parlamentare.

84. Curtea notează că tranzacția la care s-a făcut referire în respectiva declarație a fost suspectată ca fiind ilegală și că o Comisie Parlamentară a întocmit un raport în această privință (vezi paragraful 40). În consecință, a existat o anumită bază obiectivă și faptică pentru reclamant atunci când acesta a descris afacerea respectivă ca fiind una "dubioasă". În același timp, instanțele de drept naționale nu au stabilit dacă S.I. nu a fost implicat în tranzacția respectivă. Din contra, S.I. a admis pe parcursul procedurilor contencioase interne că a făcut parte, împreună cu A.I., din Comisia guvernamentală care s-a ocupat de vânzarea avioanelor (paragraful 24). Din aceste circumstanțe nu rezultă că reclamantul a acționat cu rea credință în scopul defăimării S.I. Trebuie notat faptul că reclamantul a făcut investigații serioase în vederea stabilirii faptului că vânzarea avioanelor a fost suspectată ca fiind ilegală și că S.I. a avut un rol în această tranzacție.

Concluziile formulate de către reclamant trebuie privite ca judecări de valoare cu o bază faptică.

În acest sens Curtea reamintește faptul că presa joacă un rol esențial fiind un fel de "câine de pază publică" într-o societate democratică (vezi *Thorgeir Thorgeirson c. Islandei*, citat mai jos, paragraful 63). În condițiile în care există motive obiective de a suspecta funcționarii publici de implicare în vânzări ilegale de bunuri ce constituie proprietate publică, presa trebuie să fie liberă, într-o manieră care să fie în corespundere cu obligațiile și responsabilitățile acesteia, de divulgare a unei informații și idei pe care publicul este în drept să le primească.

85. Prin urmare, Curtea conchide că imixtiunea cu privire la declarația "... afacerea dubioasă, în spatele căreia, în opinia multor angajați ai aviației civile, au fost A.I. și S.I." nu a fost necesară într-o societate democratică.

(v) Cu privire la A.I.

86. Curtea a identificat patru declarații principale făcute de reclamant cu privire la A.I. care au fost considerate de către instanțele de drept naționale ca fiind defăimătoare.

87. Mai întâi de toate, instanțele de drept naționale au constatat că declarația reclamantului conform căreia A.I. a organizat o întrunire în incinta Vechiului Aeroport nu a fost adevărată (vezi paragraful 25). Se pare că reclamantul a încercat să aducă probe pentru susținerea declarațiilor sale prin prezentarea unui martor și a unei copii a unui manifest publicat de A.I. (vezi paragrafele 26 și 35). Curtea notează că instanțele de drept naționale au ignorat proba prezentată de reclamant și nu au făcut nici o evaluare a acesteia.

88. Curtea consideră că, prin solicitarea reclamantului de a dovedi adevărul declarațiilor sale, în același timp privându-l de o oportunitate efectivă de a aduce probe în vederea susținerii declarațiilor sale și dovedirea adevărului acestora, constatările instanțelor de drept din Moldova conform cărora declarația a fost defăimătoare nu poate fi considerată justificată și necesară într-o societate democratică (vezi *Jerusalem c. Austriei*, nr.26958/95, paragrafele 45-46, CEDO 2001-II).

89. În al doilea pasaj imputat, reclamantul a constatat că, după restabilirea sa în funcția de Director Executiv, A.I. a ordonat o selecție a personalului instituției. În acest sens, reclamantul s-a referit la cinci foști angajați ai Aeroportului care au fost concediați după restabilirea în funcție a lui A.I. (vezi paragrafele 25 și 26). Instanțele de drept naționale au constatat faptul că declarațiile cu privire la concedierile respective nu corespund realității. Acestea au constatat totuși, că pretinsa implicare a lui A.I. nu a corespuns realității, notând faptul că în conformitate cu procedura existentă, A.I. nu avea dreptul să angajeze sau să concedieze personal.

90. Curtea observă că nu poate fi spus faptul că descrierea evenimentelor în articolul imputat reclamantului a fost în întregime nefondată. Se pare că reclamantul a făcut o investigație serioasă înainte de a publica informația respectivă, din moment ce știa numele celor care au fost concediați. Curtea consideră că, chiar dacă conform procedurii existente nu a fost competența Directorului Executiv de a lua decizia cu privire la concedierea unui angajat, a fost rezonabil pentru un jurnalist să creadă că a existat o legătură dintre concedierile în masă ale personalului și schimbarea Directorului Executiv. În aceste circumstanțe, Curtea constată că imixtiunea nu a fost necesară într-o societate democratică.

91. În cel de-al treilea pasaj imputat, reclamantul a susținut faptul că A.I. a angajat o rudă de-a sa, pe I.V. (vezi paragraful 25).

92. Curtea constată că situația respectivă este similară cu cea referitoare la declarația cu privire la I.V. (vezi paragrafele 67-72), și conchide că imixtiunea poate fi considerată justificată în termenii articolului 10 al Convenției.

93. Cu privire la cea de-a patra declarație imputată, și anume că, A.I. a fost implicat împreună cu S.I. într-o "afacere dubioasă", Curtea reiterează constatările sale cu privire la plângerea făcută de S.I. (vezi paragraful 80-85 de mai sus). Din motive asemănătoare, Curtea conchide că imixtiunea în dreptul reclamantului la libera exprimare nu a fost necesară într-o societate democratică.

94. Reclamantul a mai invocat și severitatea sancțiunii sale de plată a prejudiciilor impuse lui ca un capăt de acuzare separat.

95. Natura și severitatea penalităților impuse sunt de asemenea factori care trebuie luați în considerație la evaluarea proporționalității imixtiunii în dreptul său la libera exprimare garantat de prevederile articolului 10 al Convenției (vezi de exemplu, *Ceylan c. Turciei* (GC), nr.23556/94, paragraful 37, CEDO 1999-IV; *Tammer c. Estoniei*, nr.41205/98, paragraful 69, CEDO 2001-I; și *Lesnik c. Slovaciei*, nr.35640/97, paragraful 63, CEDO 2003-IV).

96. Luând în considerație constatarea de către Curte a unei încălcări cu privire la declarațiile referitoare la C.M. și A.I., nu este necesar de a examina severitatea penalităților corespunzătoare prin care s-a impus reclamantului plata prejudiciului cauzat. În același timp, Curtea notează faptul că reclamantului i-a fost ordonată plata a 450 MDL în favoarea lui I.V. și a 180 MDL în favoarea lui C.V. Luând în considerație salariul mediu lunar în acea perioadă în Republica Moldova și faptul că cuantumul prejudiciilor impuse reclamantului a fost la nivelul minim prevăzut de lege (vezi paragraful 39), Curtea consideră că cuantumulurile respective nu au fost excesive.

C. Concluzie

97. Considerând cele expuse mai sus, Curtea conchide:

(1) că nu a existat o încălcare a articolului 10 al Convenției, referitor la declarațiile reclamantului cu privire la I.V.;

(2) că a existat o încălcare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului cu privire la C.M.;

(3) că nu a existat o violare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului cu privire la C.V.;

(4) că a existat o încălcare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului cu privire la S.I.;

(5) că a existat o încălcare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului cu privire la A.I..

II. APLICAREA ARTICOLULUI 41 AL CONVENȚIEI

98. Articolul 41 al Convenției prevede următoarele:

"Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare

incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul material

99. Reclamantul a pretins în calitate de prejudiciu material suferit ca urmare a încălcării dreptului său la libera exprimare suma de 2460 EURO. El a susținut faptul că nu a fost în stare să-și exercite profesia de jurnalist după ce a pierdut cauza în fața instanțelor de drept naționale, deoarece toată lumea îl considera a fi un jurnalist incompetent. În consecință, el a fost nevoit să lucreze în calitate de translator pentru mai puțini bani. Reclamantul a statuat că suma pretinsă ar acoperi cuantumul penalității achitate reclamantilor în procesul intentat la nivel național, cuantumul mijloacelor financiare pe care acesta le-ar fi obținut exercitând meseria de jurnalist, precum și pierderile cauzate de inflație.

100. Guvernul a contestat suma pretinsă de către reclamant. În opinia sa, o compensație corespunzătoare ar fi suma penalității achitate de către reclamant, și anume 2610 MDL (224 EURO). În opinia Guvernului, reclamantul a lucrat în calitate de translator și până la demararea procedurilor contencioase în fața instanțelor de drept naționale și, prin urmare, nu poate fi stabilită nici o legătură causală dintre proces și angajarea sa în această calitate.

101. Curtea este de acord cu Guvernul în privința faptului că reclamantul nu a reușit să dovedească existența unei legături dintre plata prejudiciilor impuse reclamantului și angajarea sa în calitate de translator. Prin urmare, Curtea nu acordă nici un prejudiciu în privința pretensei imposibilități a reclamantului de a lucra ca jurnalist după pierderea procesului cu privire la defăimare. Pe de altă parte, Curtea a constatat o încălcare a articolului 10 ca urmare a deciziilor judecătorești cu privire la toate sau unele declarații imputate reclamantului referitoare la C.M., S.I. și I.V.. Considerând cele menționate și decizând în bază de echitate, Curtea acordă suma de 125 EURO în calitate de prejudiciu material pe care reclamantul a fost impus să le achite reclamantilor în procesul la nivel național în calitate de compensație.

B. Prejudiciu moral

102. Reclamantul a pretins în calitate de prejudiciu moral suferit ca rezultat al stării de stres și frustrare cauzată de plata prejudiciilor impuse lui, suma de 30000 EURO. La fel ca și în cazul prejudiciului material, reclamantul a susținut faptul că procesul cu privire la acuzațiile de defăimare aduse lui și plata prejudiciilor impuse lui au jucat un rol foarte negativ în cariera sa și a avut drept consecință faptul că el nu a putut să se angajeze la nici un ziar care se bucură de o reputație bună. El a declarat că nu numai cariera sa a avut de suferit, dar și relațiile cu familia sa.

103. Guvernul nu a fost de acord cu sumele pretinse de către reclamant, considerându-le excesive în lumina jurisprudenței Curții. Acesta a statuat că în anumite cazuri simplul fapt al constatării unei violări a fost considerată a fi satisfacție echitabilă. Guvernul în continuare a declarat că în nici un caz nici un prejudiciu moral acordat nu poate depăși cuantumul prejudiciului material acordat, adică 2610 MDL.

104. Considerând constatările făcute, Curtea consideră că reclamantului i-a fost cauzată o stare de stres și frustrare ca urmare a încălcării dreptului său la libera exprimare. Decizând în bază de echitate, ea acordă reclamantului suma totală de 4000 de EURO în calitate de prejudiciu moral.

C. Costuri și cheltuieli

105. Reclamantul a mai solicitat suma de 1800 de EURO în calitate de costuri și cheltuieli făcute în fața Curții, dintre care 1600 EURO au constituit taxele de reprezentare, iar restul de comunicare și transport.

106. Guvernul nu a fost de acord cu sumele pretinse, declarând că reclamantul nu a reușit să dovedească pretinsele cheltuieli de reprezentare. În opinia Guvernului, cuantumul pretins de către reclamant a fost exagerat în comparație cu salariul mediu lunar în Republica Moldova și taxele oficiale achitate de către stat avocaților *pro bono*. Guvernul a mai contestat și numărul de ore care au fost necesare reprezentantului reclamantului de a lucra asupra cazului, precum și de studiu al jurisprudenței Curții în domeniu, argumentând și prin faptul că o persoană care are o diplomă de absolvire a facultății de drept a Universității de Stat din Moldova nu ar fi avut nevoie să studieze jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului deoarece el sau ea se prezumă că ar fi studiat-o pe parcursul celui de-al doilea și al patrulea an de studiu. În opinia Guvernului acordarea unei plăți în acest scop ar trebui să fie echivalată cu o bursă de studii.

107. Curtea reamintește că pentru ca costurile și cheltuielile să fie incluse în plățile acordate în baza prevederilor articolului 41 al Convenției, trebuie să fie stabilit dacă acestea au fost necesare și rezonabile ca quantum (vezi, ca exemplu, *Nilsen și Johnsen c. Norvegiei* (GC), nr.23118/93, paragraful 62, CEDO 1999-VIII).

108. În prezentul caz, în urma analizei listei de cheltuieli prezentate de către reclamant, a criteriilor de mai sus și a complexității cazului, Curtea acordă reclamantului suma de 1500 EURO în calitate de costuri și cheltuieli.

D. Penalități

109. Curtea consideră potrivit ca penalitățile să fie calculate în baza ratei minime de împrumut a Băncii Centrale Europene, la care să se adune trei procente.

Din aceste motive, Curtea în unanimitate,

1. *Constată* că nu a existat o încălcare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului referitoare la I.V.;

2. *Constată* că a existat o încălcare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului cu privire la C.M.;

3. *Constată* că nu a existat o violare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului cu privire la C.V.;

4. *Constată* că a existat o încălcare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului cu privire la S.I.;

5. *Constată* că a existat o încălcare a articolului 10 al Convenției referitor la declarațiile reclamantului cu privire la A.I.;

6. *Constată*

(a) că statul reclamat trebuie să achite reclamantului, în decurs de trei luni de la data la care această hotărâre devine definitivă în conformitate cu prevederile articolului 44 paragraf 2 al Convenției, suma de 125 EURO în calitate de prejudiciu material, 4000 EURO în calitate de prejudiciu moral și 1500 EURO în calitate de costuri și cheltuieli, sume care urmează să fie convertite în valuta națională a statului reclamat la rata aplicabilă la data achitării sumelor respective, plus orice taxă necesară;

(b) că din momentul expirării termenului menționat de trei luni până la achitarea efectivă a sumelor respective, statul reclamat va achita o penalitate egală cu rata minimă de împrumut a Băncii Centrale Europene plus trei procente;

7. *Respinge* în unanimitate restul pretențiilor reclamantului de satisfacție echitabilă.

Întocmită în limba engleză și notificată la 21 decembrie 2004 în conformitate cu Regula 77 paragrafele 2 și 3 ale Regulamentului Curții.

Michael
O'BOYLE
Grefier

Nicolas BRATZA
Președinte

[Buletinul este disponibil în limba română și rusă](#)
[Buletin elaborat de Olivia Pîrțac](#)
[Serviciul Juridic, CIJ](#)